

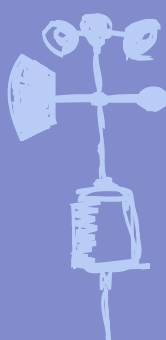
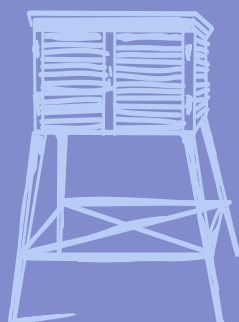
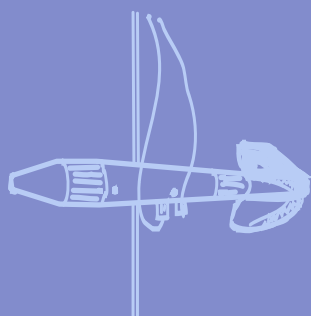
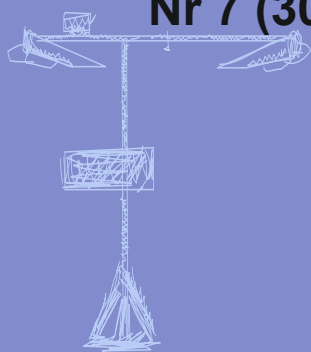
Nr 7 (300)

ISSN 1730-6124

BIULETYN

PAŃSTWOWEJ SŁUŻBY
HYDROLOGICZNO-
METEOROLOGICZNEJ

LIPIEC 2026

INSTYTUT METEOROLOGII I GOSPODARKI WODNEJ
PAŃSTWOWY INSTYTUT BADAWCZY

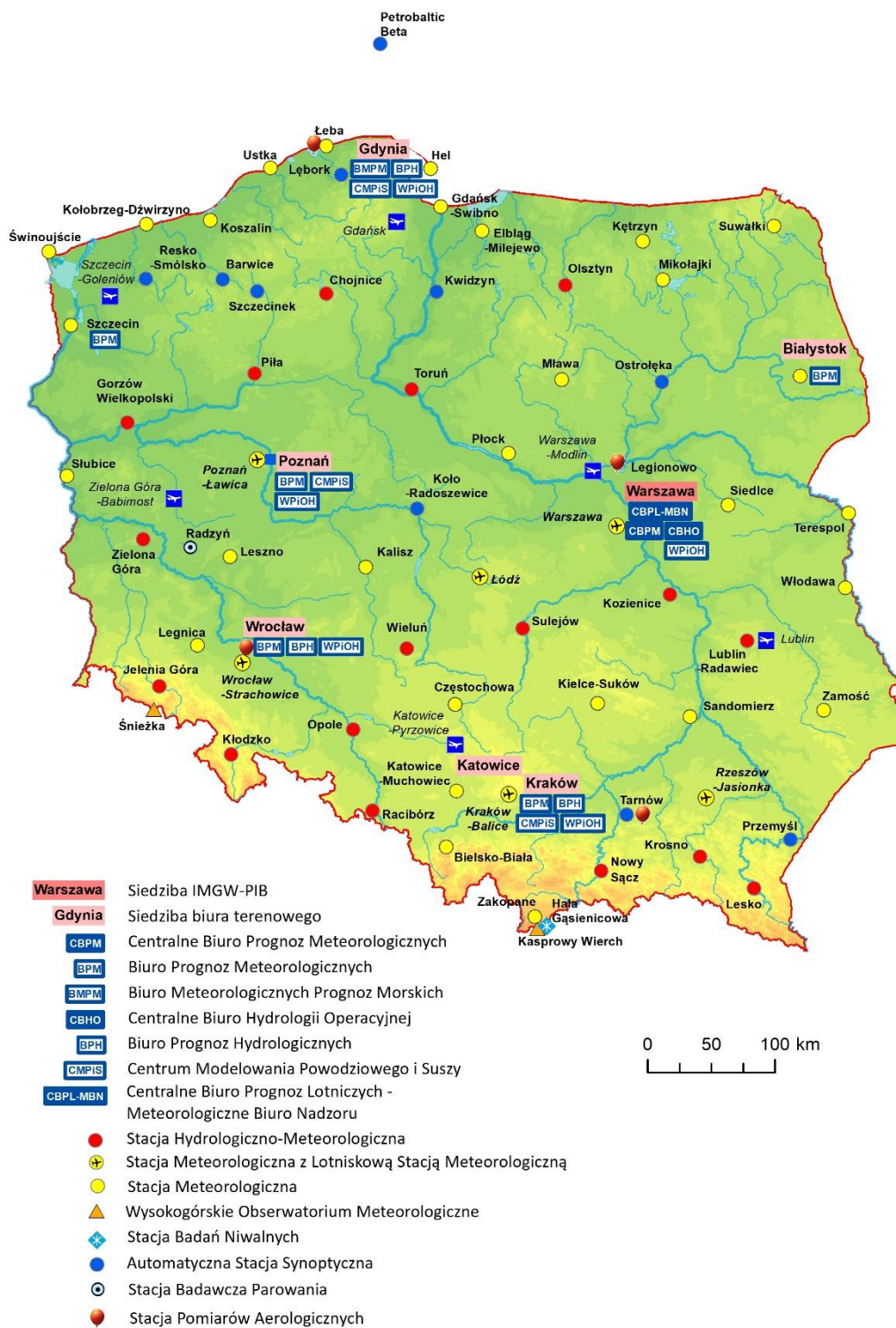
Redakcja biuletynu:

Agnieszka Pietrzykowska

Sławomir Wereski – redaktor naczelny

Pomiary i obserwacje, których wyniki zamieszczono w Biuletynie wykonywane są przez Państwową Służbę Hydrologiczno-Meteorologiczną IMGW-PIB.

Dane w Biuletynie (meteorologiczne i hydrologiczne) pochodzą z operacyjnej bazy danych i ich wartości mogą ulec zmianie po weryfikacji.

SPIS TREŚCI

1.	Ogólna ocena sytuacji hydrologiczno-meteorologicznej w lipcu 2026.....	4
2.	Warunki meteorologiczne	5
3.	Warunki hydrologiczne	20
4.	Odpływ rzeczny	28
5.	Jeziora	31
6.	Parowanie z powierzchni wody	36

TABELE

2.1.	Charakterystyki meteorologiczne w lipcu 2026.....	17
3.1.	Najwyższe dobowe sumy opadu w województwach (20 mm i wyższe)	20
3.2.	Najwyższe dobowe przyrosty stanu wody (50 cm i wyższe, o 6 UTC)	22
3.3.	Stacje wodowskazowe, na których stan wody w lipcu 2026 był niższy od dotychczas obserwowanych wartości (do roku 2025)	24
4.1.	Odpływ w lipcu 2026 w stosunku do wartości charakterystycznych z wielolecia 1951-2020, w wybranych profilach wodowskazowych	29
5.1.	Morfometria i zlewnie jezior.....	31
5.2.	Stan i temperatura wody jezior w lipcu 2026	34
5.3.	Przezroczystość wody [m].....	34
6.1.	Sumy dekadowe i miesięczne parowania z powierzchni wody - basen 20 m ² lipiec 2026	36
6.2.	Przybliżone wartości współczynnika [R] dla zbiorników o różnej głębokości i powierzchni do 5 km ²	37
6.3.	Sumy dekadowe i miesięczne parowania z powierzchni wody-ewaporometr GGI-3000 - lipiec 2026	37
6.4.	Sumy dekadowe i miesięczne parowania (rzeczywistego) z powierzchni jezior - lipiec 2026.....	38

RYSUNKI

2.1.	Mapa synoptyczna (1 VII 2026, godz. 12 UTC).....	5
2.2.	Mapa synoptyczna (7 VII 2026, godz. 12 UTC).....	6
2.3.	Mapa synoptyczna (9 VII 2026, godz. 12 UTC).....	7
2.4.	Mapa synoptyczna (14 VII 2026, godz. 12 UTC).....	8
2.5.	Mapa synoptyczna (17 VII 2026, godz. 12 UTC).....	9
2.6.	Mapa synoptyczna (22 VII 2026, godz. 12 UTC).....	10
2.7.	Mapa synoptyczna (28 VII 2026, godz. 12 UTC).....	11
2.8.	Mapa synoptyczna (30 VII 2026, godz. 12 UTC).....	12
2.9.	Średnia miesięczna temperatura powietrza w lipcu 2026.....	15
2.10.	Odchylenie średniej miesięcznej temperatury powietrza w lipcu 2026, w stosunku do średniej 1991-2020	15
2.11.	Miesięczna suma opadu atmosferycznego w lipcu 2026.....	16
2.12.	Anomalia miesięcznej sumy opadu atmosferycznego w lipcu 2026, jako procent normy wieloletniej 1991-2020	16
2.13.	Średnie dobowe i ekstremalne temperatury powietrza oraz dobowe sumy opadu atmosferycznego w lipcu 2026	18
3.1.	Wysokość opadów średnich [mm] i przebieg stanu wody [cm] dla wybranych zlewni w Polsce w lipcu 2026.....	25
3.2.	Hydrogramy stanu wody na Wiśle, Narwi i Bugu w lipcu 2026	26
3.3.	Hydrogramy stanu wody na Odrze, Nysie Kłodzkiej i Warcie w lipcu 2026.....	27
4.1.	Krzywe sumowe odpływu Wisły w Tczewie i Odry w Gozdowicach	28
5.1.	Lokalizacja jezior bazowych i bilansowych sieci limnologicznej	31
5.2.	Natlenienie i temperatura wody jezior bilansowych	35
6.1.	Lokalizacja stacji ewaporometrycznych.....	36

1. Ogólna ocena sytuacji hydrologiczno-meteorologicznej w lipcu 2026*

Średnia obszarowa temperatura powietrza w Polsce w lipcu 2026 roku wynosiła 18,5°C i była niższa od wieloletniej normy dla tego miesiąca (odchylenie od średniej z lat 1991-2020 wynosiło -0,4°C). Według kwantylowej klasyfikacji warunków termicznych miesiąc ten należy uznać za „lekko chłodny” biorąc pod uwagę średnią dla Polski. Pod względem termicznym tegoroczny lipiec na przeważającym obszarze kraju był w normie, poniżej normy był na północnym wschodzie, częściowo także na Pomorzu, w centrum i na krańcach wschodnich, natomiast powyżej normy lokalnie na południowym zachodzie. Najwyższe dodatnie odchylenie od normy, wynoszące 0,9°C, wystąpiło w Kłodzku, największe ujemne odchylenie zanotowano w Kętrzynie i Mikołajkach i wyniosło ono -1,1°C. Najwyższa średnia miesięczna temperatura powietrza została zanotowana w Legnicy (20,2°C), a najniższa w Elblągu (16,3°C), a w górach na Kasprowym Wierchu (8,1°C). Najwyższą temperaturę maksymalną: 37,8°C zanotowano w Legnicy 30 VII, a najniższą temperaturę minimalną: 6,1°C w Łodzi 22 VII, a w górach na Śnieżce 8 VII i wyniosła 1,3°C.

Opadowo lipiec był bardzo zróżnicowany. Na północnym wschodzie oraz miejscami na północy i wschodzie kraju przeważały warunki wilgotne (111-125% normy), bardzo wilgotne (126-150% normy) i lokalnie skrajnie wilgotne (>150% normy). Szczególnie duża nadwyżka opadów wystąpiła w rejonie Kętrzyna. W centrum kraju opady były na ogół w normie (90-110% normy) lub miejscami wilgotne. Sucho (75-89% normy) i bardzo sucho (50-74% normy) było przede wszystkim na zachodzie, południu oraz południowym wschodzie kraju, zaś skrajnie sucho (<50% normy) lokalnie w Kotlinie Kłodzkiej. Najwyższą miesięczną sumę opadów zanotowano w Kętrzynie: 206,8 mm, co stanowiło 256% normy wieloletniej, a najniższą w Kłodzku: 42,0 mm, było to 43% normy z wielolecia. Najwyższą dobową wartość opadu w lipcu 2026 zanotowano w Jeleniej Górze 14 VII i było to 70,9 mm.

Na rzekach w lipcu notowano głównie tendencję spadkową, przy czym niemal przez cały miesiąc widoczne były wahania związane ze spływem wód opadowych i z pracą urządzeń hydrotechnicznych, widoczny był także wpływ cyrkulacji atmosferycznej na poziom wody w Bałtyku. W lipcu przekroczenie stanu alarmowego zanotowano jedynie na rzece Grabowa w Grabowie (rzeka Przymorza) w dniu 24 VII o 1 cm. W lipcu wartości stanu wody niższe lub równe najniższej dotychczas obserwowanej wartości, do roku 2025, odnotowano na 36 stacjach wodowskazowych, na 19 w dorzeczu Wisły i na 17 w dorzeczu Odry. Najwyższe odchylenia od minimum notowano w Trawniskach na Wieprzu (1 i 2 VII), kiedy stan wody był niższy od dotychczasowego minimum (do 2025 roku) o 20 cm.

W lipcu wartości odpływu w przekrojach rzek dorzecza Wisły i Odry były wyraźnie niższe od normy. W przekrojach rzek Przymorza odpływ wahał się w granicach normy.

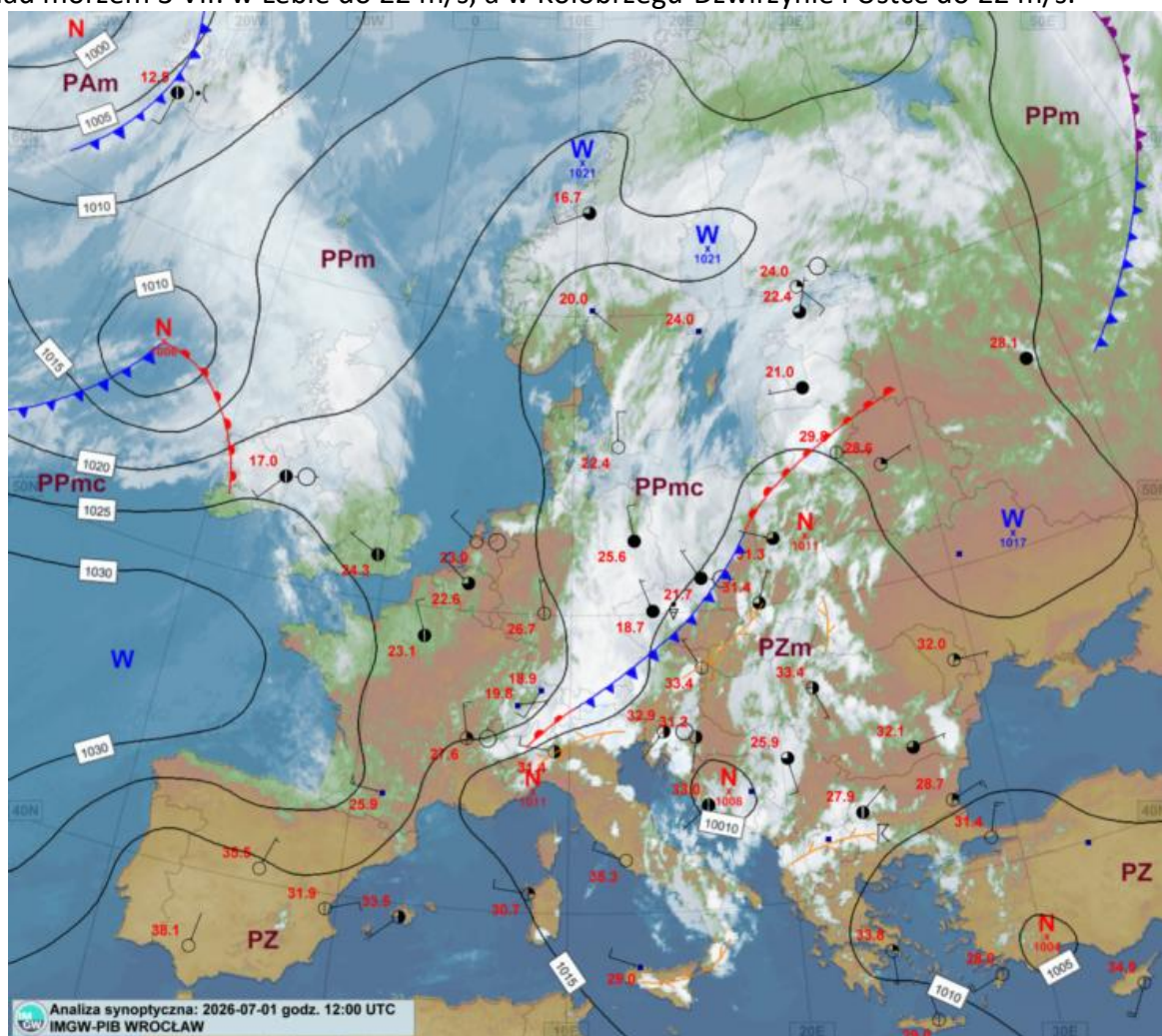
W lipcu wystąpił niewielki spadek średniego, dla wszystkich jezior, poziomu wody (około 1 cm). Strefę wody średniej posiadało pięć jezior, wysokiej – cztery, niskiej – trzy. Średnia miesięczna temperatura mierzona przy wodowskazach wyniosła w lipcu 20,7°C.

W lipcu sumy miesięczne parowania z basenów 20 m² na wszystkich stacjach ewaporometrycznych były powyżej średniej z wielolecia, wynosiły od 100 mm w Borucinie do 131 mm w Kłodzku.

* Podane wartości pochodzą ze stacji synoptycznych. Wszystkie odniesienia dotyczą normy wieloletniej z lat 1991-2020.

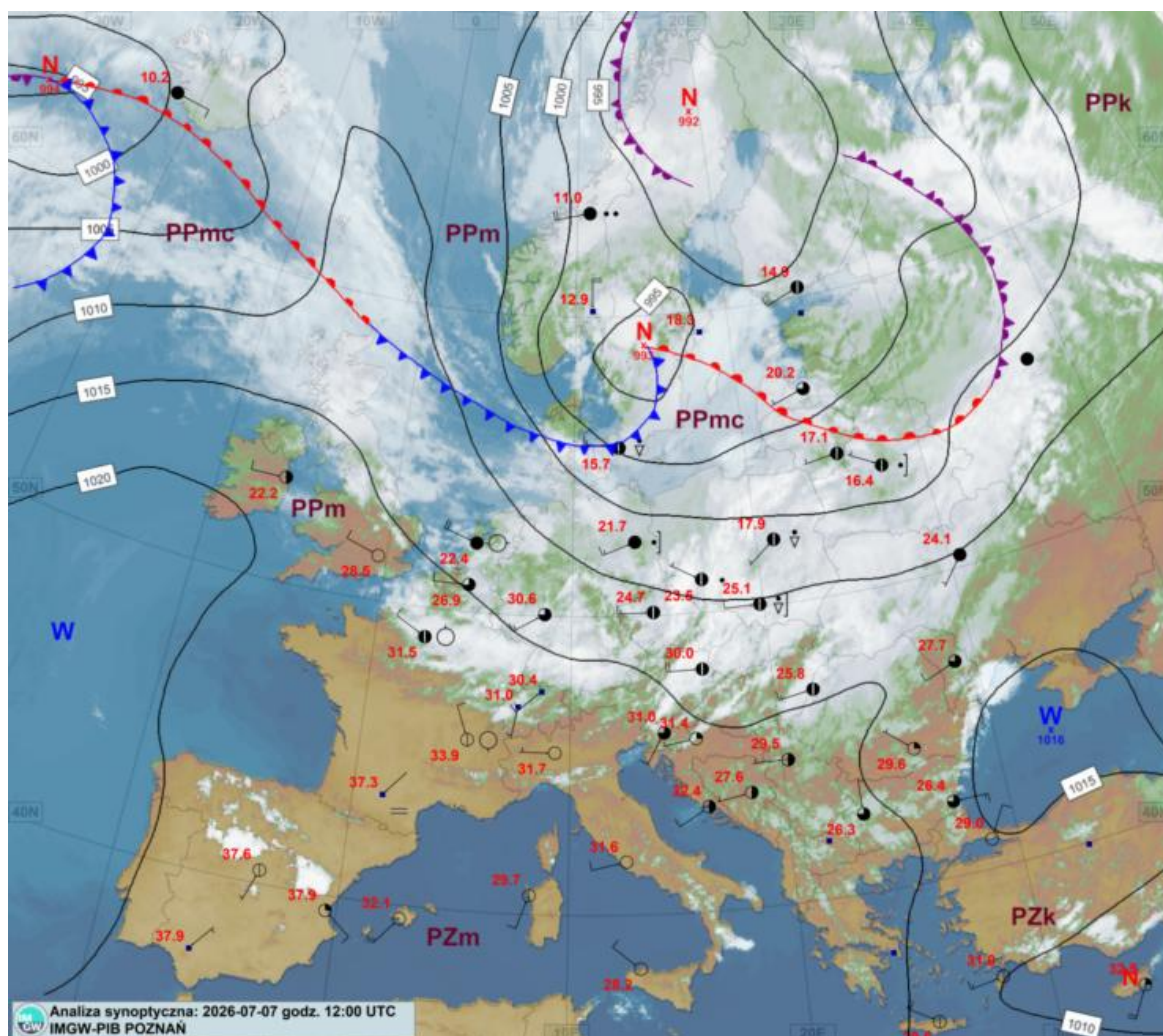
2. Warunki meteorologiczne

W dniach od 1 VII do 5 VII Polska znajdowała się przeważnie pod wpływem płytkich zatok niżowych i związanych z nimi frontów atmosferycznych oraz przejściowo klina wyżu nad Atlantyku. Początkowo nad wschodnią i południowo-wschodnią częścią kraju zalegało jeszcze powietrze zwrotnikowe, stopniowo wypierane przez powietrze polarne morskie, początkowo cieplejsze. Zachmurzenie było na ogół umiarkowane i duże, w strefie frontów całkowite, ale też występowały rozpogodzenia. Występowały opady deszczu, miejscami burze z ulewnym deszczem, gradem i silnymi porywami wiatru. Najbardziej dynamiczne zjawiska wystąpiły 1 VII na wschodzie i w centrum kraju, gdzie burzom towarzyszył także duży grad. Najcieplej było na początku okresu na wschodzie, gdzie temperatura maksymalna osiągała 36°C. Najwyższe dobowe sumy opadu wystąpiły 1 VII, szczególnie na południu, w centrum i na wschodzie kraju: Bodzentyn (woj. świętokrzyskie, 81 mm), Krościenko (woj. małopolskie, 73 mm), Zębowo (woj. wielkopolskie, 66 mm), Lipowa (woj. śląskie, 63 mm), Puławy (woj. lubelskie, 62 mm) i Ruszkowice (woj. mazowieckie, 59 mm). W kolejnych dniach opady były już bardziej punktowe: 2 VII najwyższą sumę zanotowano w Brzegach Dolnych (woj. podkarpackie, 42 mm), 3 VII w Sierakowie (woj. zachodniopomorskie, 27 mm), a 5 VII w Najmowie (woj. kujawsko-pomorskie, 27 mm). Najsilniejsze porywy wystąpiły: 4 VII na Śnieżce: 32 m/s oraz nad morzem 3 VII: w Łebie do 22 m/s, a w Kołobrzegu-Dźwirzynie i Ustce do 22 m/s.

Rys. 2.1. Mapa synoptyczna (1 VII 2026, godz. 12 UTC)

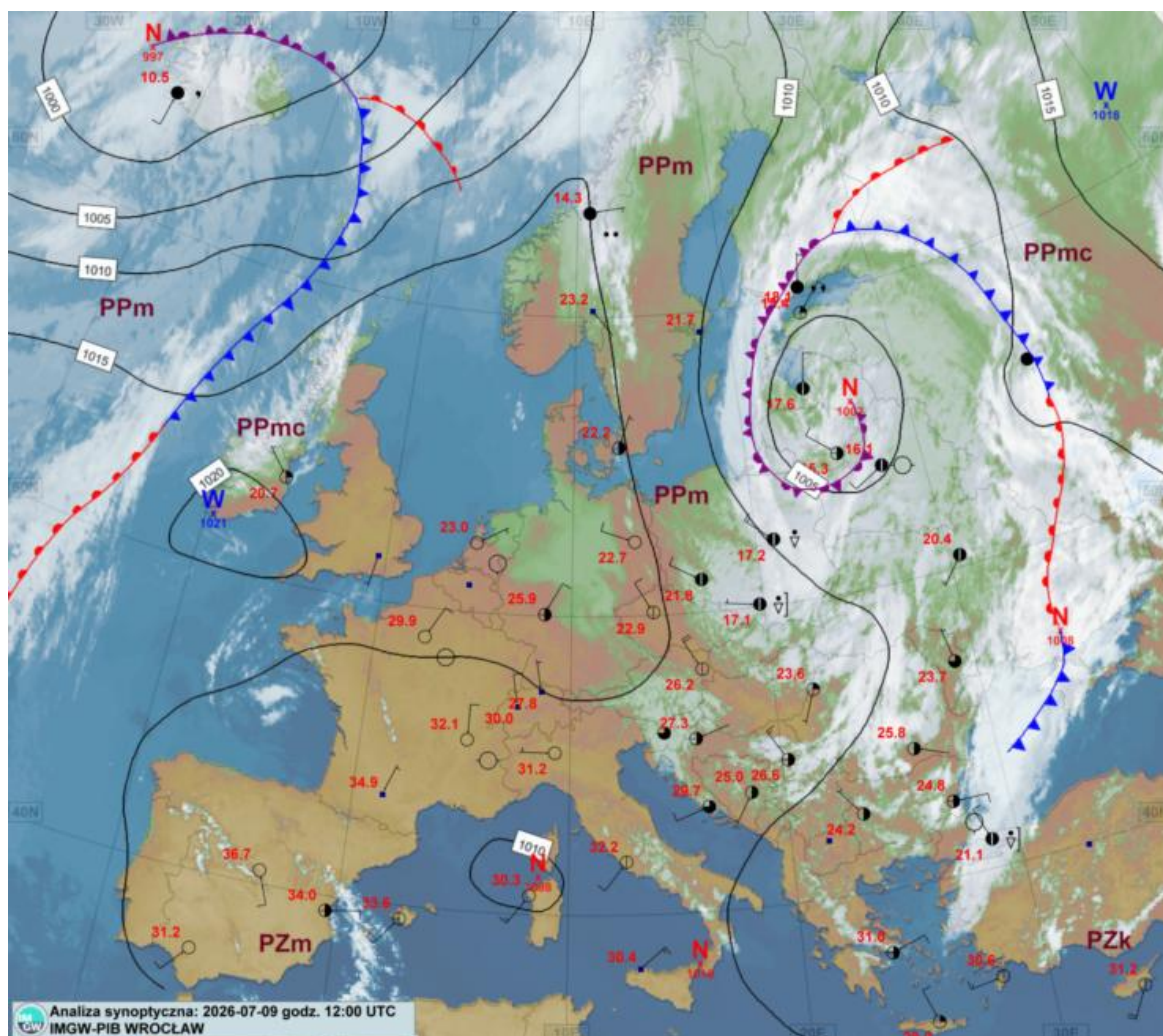
W dniach 6 - 7 VII pogodę kształtowały nize znad Skandynawii i Bałtyku wraz z pofalowanym oraz ciepłym frontem atmosferycznym. Nad Polską utrzymywało się głównie powietrze polarne morskie, najpierw chłodniejsze, później w ciepłym sektorze niżu znad Skandynawii ciepłe. Dominowało zachmurzenie duże, miejscami całkowite, z opadami deszczu, głównie przelotnymi, lokalnie o umiarkowanym natężeniu. Miejscami pojawiały się burze, a na wybrzeżu wiatr był okresami silny i bardzo silny. 6 VII najwyższe sumy opadów wystąpiły lokalnie na Pomorzu i Pomorzu Zachodnim, m.in. w Lęborku (woj. pomorskie, 27 mm) i Kłaninie (woj. zachodniopomorskie, 25 mm), 7 VII opady były bardziej rozproszone z najwyższymi sumami w Rycerze Górnej (woj. śląskie, 40 mm), Lesku (woj. podkarpackie, 36 mm), Sierakowie (woj. zachodniopomorskie, 32 mm) oraz Lęborku (woj. pomorskie, 27 mm). Najsilniejsze porywy wiatru wystąpiły 7 VII: na Śnieżce do 38 m/s i Kasprowym Wierchu do 24 m/s, a poza górami: w Lesznie do 23 m/s, w Kołobrzegu-Dźwirzynie i Ustce - do 22 m/s i w Lesku do 21 m/s.

Rys. 2.2. Mapa synoptyczna (7 VII 2026, godz. 12 UTC)

W okresie od 8 VII do 13 VII Polska pozostawała głównie pod wpływem niżu, którego ośrodek znajdował się głównie na państwach Bałtyckimi, Polską i zachodnią Rosją oraz związanych z nim frontów, zwłaszcza frontu okluzji. W środkowej troposferze zaznaczał się

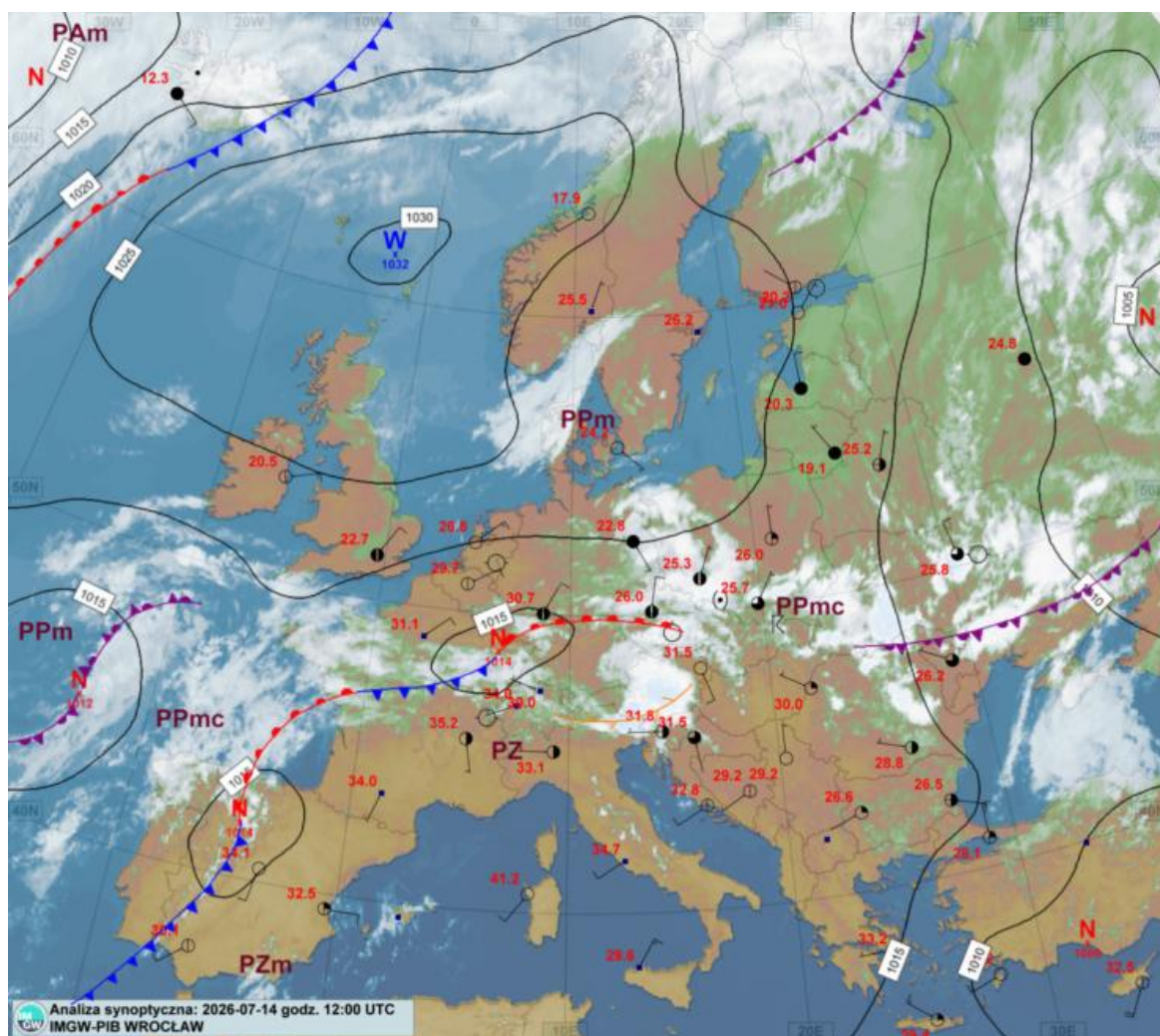
wtedy mało mobilny niż górny. Napływało przeważnie chłodne powietrze polarne morskie. Pogoda była zróżnicowana regionalnie: na zachodzie częściej pojawiały się przejaśnienia i rozpogodzenia, natomiast na wschodzie oraz północnym wschodzie częściej utrzymywało się zachmurzenie duże z opadami deszczu. Miejscami występowały przelotne opady i burze, lokalnie z ulewnym deszczem. Noce bywały chłodne, zwłaszcza w kotlinach i na południu, gdzie temperatura minimalna spadała miejscami poniżej 10°C. Najwyższa dobowa suma opadów wystąpiła 13 VII w Borzęcinie (woj. małopolskie, 80 mm), tego dnia wyższe opady zanotowano też we Włodawie (woj. lubelskie, 28 mm) i w Brzegach Dolnych (woj. podkarpackie, 22 mm). Wcześniej istotne dobowe sumy opadów pojawiały się punktowo: 8 VII w Mikołajkach (woj. warmińsko-mazurskie, 23 mm), 9 VII w Gołdapi (woj. warmińsko-mazurskie, 30 mm), 10 VII w Czarnowie (woj. mazowieckie, 28 mm), 11 VII w Narwi (woj. podlaskie, 34 mm) oraz 12 VII w Krynicy (woj. małopolskie, 29 mm). Wiatr był okresami silny, zwłaszcza 8 VII: najsilniejsze porywy wystąpiły na Śnieżce: do 41 m/s, w Helu 23 m/s, na Kasprowym Wierchu i w Kołobrzegu do 22 m/s, oraz w Uście do 20 m/s.

Rys. 2.3. Mapa synoptyczna (9 VII 2026, godz. 12 UTC)

W dniach 14 VII - 16 VII zaznaczył się wpływ klina wyżu znad Morza Norweskiego i północnego Atlantyku, niemniej na południu widoczne były lokalne strefy zbieżności. Nad Polską utrzymywało się ciepłe powietrze polarne morskie. Na północy i północnym wschodzie

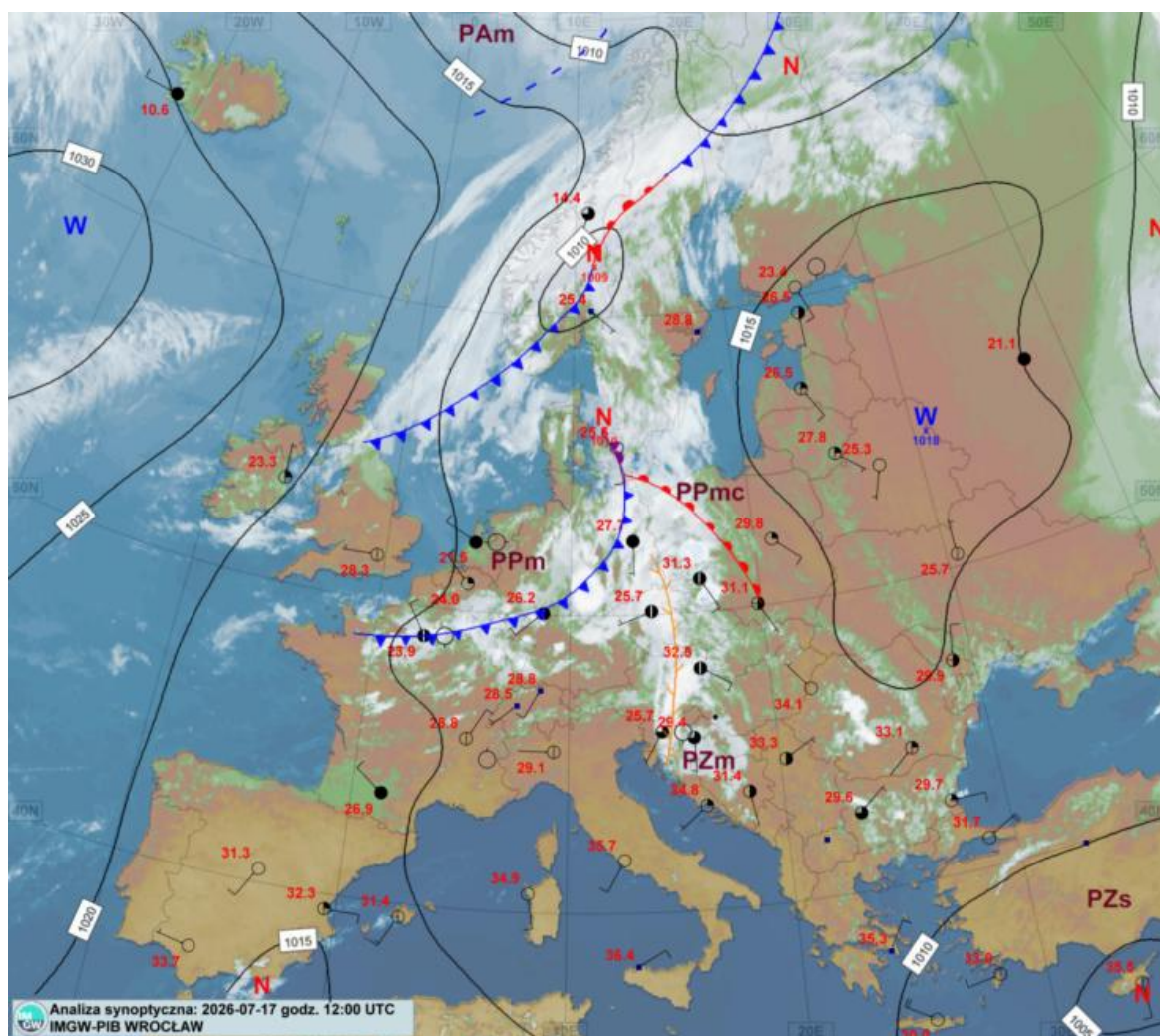
było więcej rozpgodzeń, natomiast w południowej połowie kraju częściej występowało zachmurzenie umiarkowane i duże. Miejscami, zwłaszcza na południu, pojawiały się przelotne opady deszczu i burze, lokalnie z gradem. 14 VII największe dobowe sumy wystąpiły głównie na południowym zachodzie i południu kraju, m.in. w Obornikach Śląskich (woj. dolnośląskie, 80 mm), Raciborzu (woj. śląskie, 49 mm), Sanicach (woj. lubuskie, 44 mm) i Dzierżkowicach (woj. opolskie, 42 mm), 15 VII silniejsze opady występowały miejscami, szczególnie w centrum, na południu i w Wielkopolsce, z najwyższymi sumami w Trzebowej (woj. wielkopolskie, 54 mm), Leszczowatę (woj. podkarpackie, 46 mm) i Osjakowie (woj. łódzkie, 43 mm). Wiatr był istotny głównie 14 VII, kiedy porywy osiągały 24 m/s w Jeleniej Górze.

Rys. 2.4. Mapa synoptyczna (14 VII 2026, godz. 12 UTC)

W dniach 17 VII - 19 VII pogoda stała się bardziej dynamiczna. Polska początkowo znajdowała się w obszarze podwyższonego ciśnienia, ale od zachodu nasuwała się strefa frontowa, a następnie zaznaczył się wpływ niżu znad Szwecji i niżu znad południowej Skandynawii z frontem chłodnym oraz linią zbieżności. Napływało ciepłe powietrze polarne morskie, okresami również powietrze zwrotnikowe, później wypierane przez chłodniejsze powietrze polarne morskie. Występowały przelotne opady deszczu i burze, lokalnie gwałtowne, z gradem, ulewnymi opadami oraz silnymi porywami wiatru. Najsilniejsze zjawiska notowano zwłaszcza na południu, w centrum i na wschodzie kraju. 17 VII największe dobowe

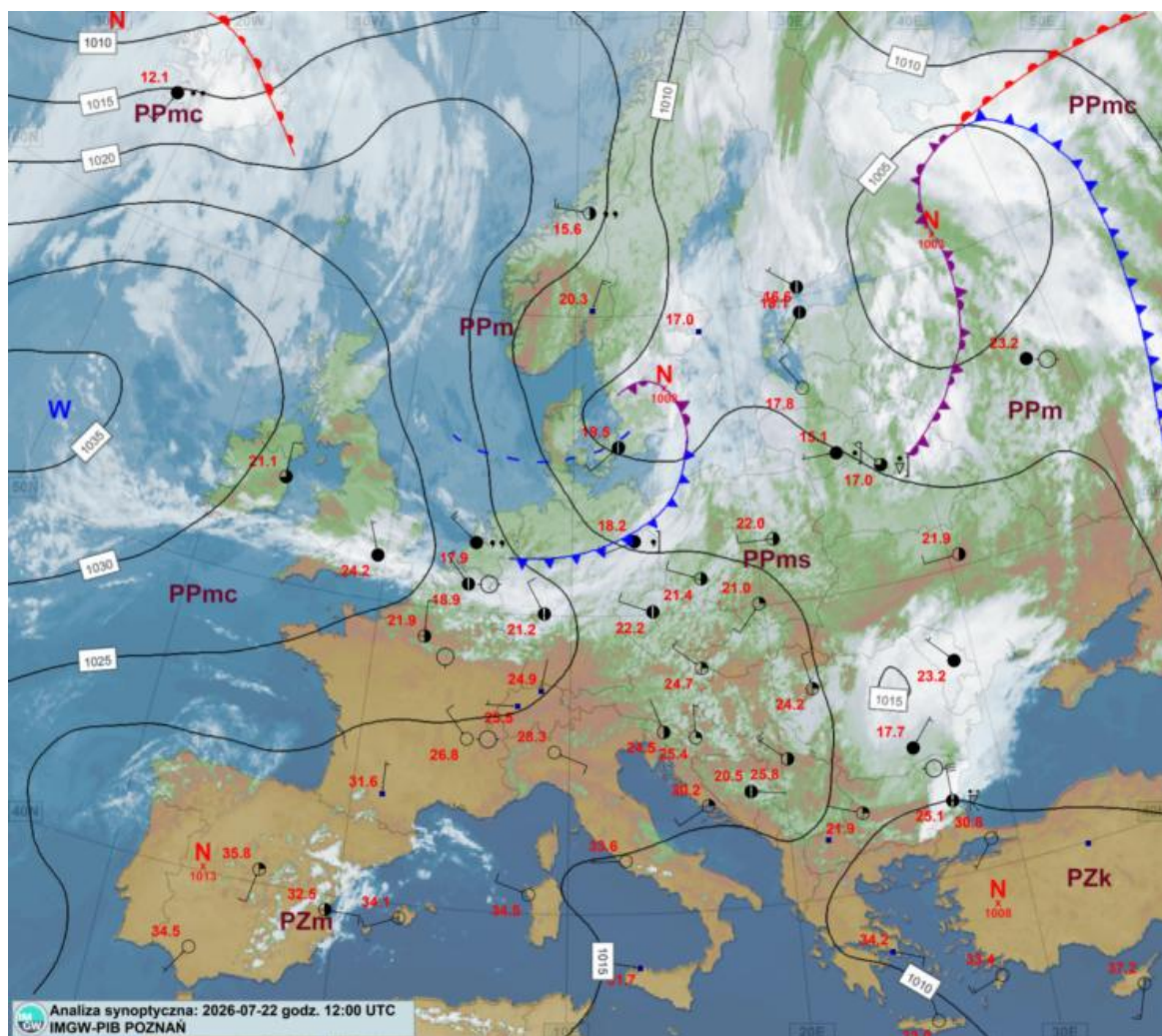
sumy opadów wystąpiły głównie na południu, zachodzie i miejscami na północy kraju, m.in. na Śnieżniku (woj. dolnośląskie, 61 mm), w Istebnej-Wsi (woj. śląskie, 52 mm), Ligocie Górnej (woj. opolskie, 41 mm) i Człopie (woj. zachodniopomorskie, 41 mm). 18 VII opady były bardziej rozproszone, ale lokalnie nadal wysokie, zwłaszcza w Pierzchałach (woj. warmińsko-mazurskie, 50 mm), Chrabołach (woj. podlaskie, 38 mm) i Kmiecinie (woj. pomorskie, 36 mm). 19 VII silniejsze opady objęły większą część kraju, z najwyższymi sumami we Włodawie (woj. lubelskie, 66 mm), Kętrzynie (woj. warmińsko-mazurskie, 53 mm) i Radowie Małym (woj. zachodniopomorskie, 42 mm). Najsilniejsze porywy wystąpiły 19 VII, kiedy osiągały one 29 m/s w Krakowie-Balicach oraz 18 VII w Kętrzynie do 20 m/s.

Rys. 2.5. Mapa synoptyczna (17 VII 2026, godz. 12 UTC)

W okresie 20 VII - 24 VII Polska znajdowała się pod wpływem niżów najpierw z ośrodkiem przemieszczającym się znad państw bałtyckich nad Rosję, później z rejonu Cieśnin Duńskich nad Białoruś. Z niżami związane były front okluzji oraz chłodny. Napływało głównie powietrze polarne morskie, okresami chłodniejsze. Przeważało zachmurzenie umiarkowane i duże, okresami z większymi przejaśnieniami i rozpogodzeniami. Miejscami występowały przelotne opady deszczu i burze, najczęściej na północy, północnym wschodzie i we wschodniej połowie kraju. Lokalnie opady były intensywne, zwłaszcza w czasie burz. 20 VII najwyższe sumy opadów wystąpiły głównie na północy, m.in. w Radowie Małym (woj.

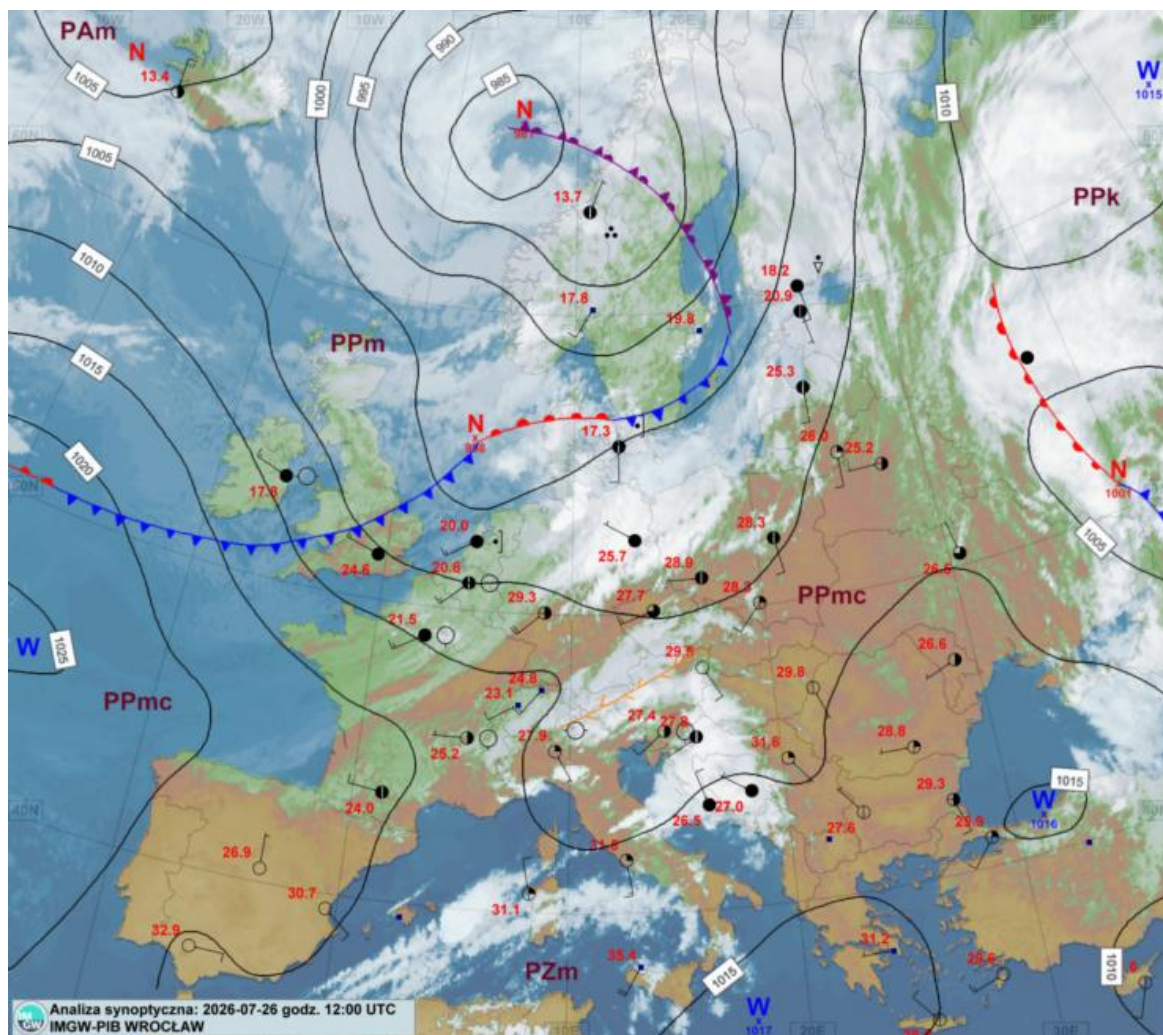
zachodniopomorskie, 42 mm) i Gdyni (woj. pomorskie, 35 mm), 22 VII najwyższy opad całego okresu wystąpił w Jeżyczkach (woj. zachodniopomorskie, 73 mm), 23 VII opady były bardziej rozproszone, z większymi sumami m.in. w Dolinie Pięciu Stawów (woj. małopolskie, 56 mm), Rakowie (woj. świętokrzyskie, 40 mm), Puczniewie (woj. łódzkie, 34 mm) i Rajczy (woj. śląskie, 33 mm), natomiast 24 VII istotniejsze opady były już punktowe, m.in. w Grabowcu Górze (woj. lubelskie, 24 mm) i ponownie w Dolinie Pięciu Stawów (woj. małopolskie, 24 mm). Wiatr najsilniejszy był 23 VII, kiedy na Śnieżce porywy osiągnęły 29 m/s, a także 20 VII, kiedy w Uście zanotowano porywy do 22 m/s.

Rys. 2.6. Mapa synoptyczna (22 VII 2026, godz. 12 UTC)

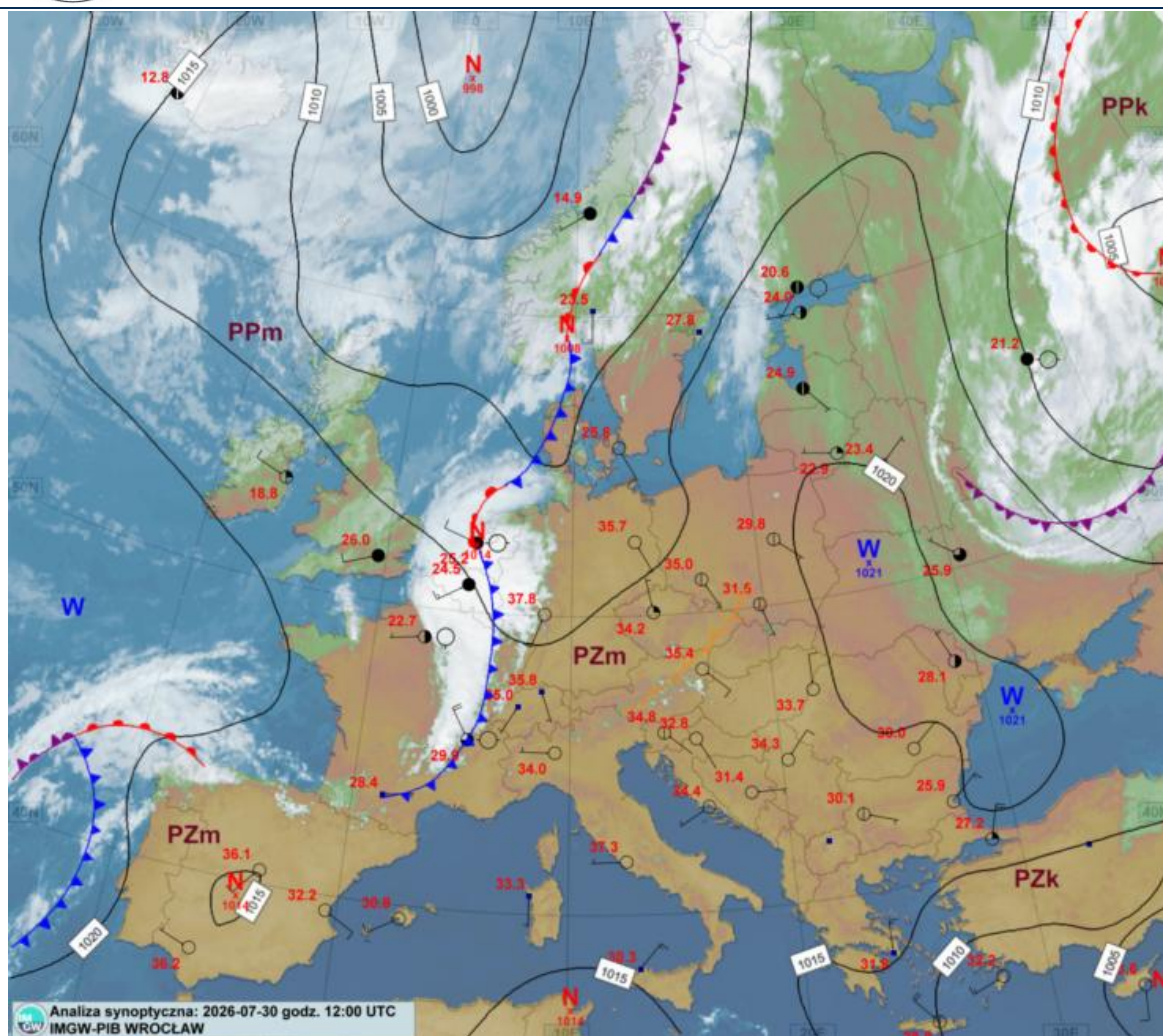
W dniach 25 VII - 28 VII nastąpiła krótkotrwała poprawa pogody, choć nie wystąpiła przez cały ten okres. Początkowo Polska znajdowała się na skraju wyżu znad południowej Europy, później przejściowo zaznaczył się wpływ niżu znad Morza Norweskiego i Skandynawii z chłodnym frontem, a pod koniec okresu rozbudował się wyż znad Europy Zachodniej i Środkowej. Napływało powietrze polarne morskie: początkowo ciepłe, następnie chłodniejsze. Zachmurzenie było przeważnie małe i umiarkowane, okresami, głównie w strefie frontu chłodnego wzrastające do dużego. Miejscami występowały przelotne opady deszczu, a 27 VII także burze, głównie we wschodniej połowie kraju. Po przejściu frontu ponownie

zrobiło się chłodniej i wietrzniej, zwłaszcza na północy i nad morzem. 26 VII wyższe opady wystąpiły punktowo, m.in. w Śliwicach (woj. kujawsko-pomorskie, 26 mm), Radowie Małym (woj. zachodniopomorskie, 23 mm) i Krajence (woj. wielkopolskie, 22 mm), 27 VII istotniejsze opady lokalnie notowano w Żubraczem (woj. podkarpackie, 24 mm) i Jałówcze (woj. podlaskie, 24 mm). Najsilniejsze porywy wiatru w tym okresie osiągały 28 m/s na Śnieżce w dniu 27 VII.

Rys. 2.7. Mapa synoptyczna (28 VII 2026, godz. 12 UTC)

W dniach 29 VII - 31 VII Polska znalazła się pod wpływem rozległego wyżu, a następnie wyżu z centrum przemieszczającym się znad południowo-wschodniej Europy w kierunku Białorusi, jedynie 31 VII zaczęła oddziaływać zatoka niżu znad Morza Norweskiego i południowej Skandynawii z linią zbieżności oraz frontem chłodnym. Napływało coraz cieplejsze powietrze polarne morskie oraz powietrze zwrotnikowe. Początkowo przeważała pogoda słoneczna, miejscami bezchmurna, a temperatura maksymalna wzrosła do 38°C na zachodzie i 36°C na południu. Dopiero 31 VII miejscami nastąpił wzrost zachmurzenia i pojawiły się lokalnie przelotne opady deszczu oraz burze, lokalnie gwałtowne, z ulewnym deszczem i gradem: w Szamotułach-Baborówku (woj. wielkopolskie, do 24 mm) i Myszyńcu (woj. mazowieckie, do 23 mm), a najsilniejszy wiatr zanotowano tego dnia w Lublinie-Radawcu do 21 m/s.

Rys. 2.8. Mapa synoptyczna (30 VII 2026, godz. 12 UTC)

Legenda do map synoptycznych:

Zjawiska meteorologiczne

		mgła, mgła marznąca		deszcz ciągły
		marznący deszcz, mżawka		mżawka
		grad		śnieg
		burza, błyskawica		opady przelotne deszczu lub śniegu
		zawieje lub zamieć		satelitarny obraz stref zachmurzenia

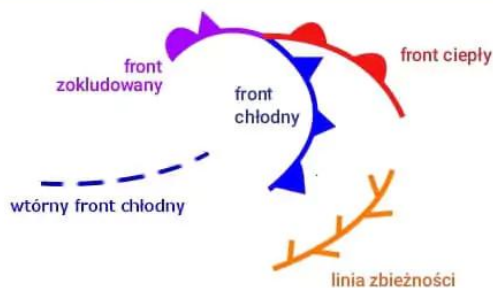
Zachmurzenie i prędkość wiatru

	niebo bezchmurne		cisza
	1/8		wiatr zmienny
	2/8		1 m/s
	3/8		2,5 m/s
	4/8		5 m/s
	5/8		7,5 m/s
	6/8		10 m/s
	7/8		...
	zachmurzenie całkowite		22,5 m/s
	niebo niewidoczne		25 m/s
	stacja automatyczna		27 m/s

prędkość wiatru
kierunek wiatru
wielkość zachmurzenia

Masy powietrza

PP	powietrze polarne
PA	powietrze arktyczne
PZ	powietrze zwrotnikowe
m	- morskie
k	- kontynentalne
C	- ciepłe
S	- stare

Układy ciśnienia

	Wyż		izobara co 5 hPa
	Niż		

Podsumowanie*

Średnia obszarowa temperatura powietrza w Polsce w lipcu 2026 roku wynosiła 18,5°C i była niższa od wieloletniej normy dla tego miesiąca (odchylenie od średniej z lat 1991-2020 wynosiło -0,4°C). Według kwantylowej klasyfikacji warunków termicznych miesiąc ten należy uznać za „lekko chłodny” biorąc pod uwagę średnią dla Polski. Pod względem termicznym tegoroczny lipiec na przeważającym obszarze kraju był w normie, poniżej normy był na północnym wschodzie, częściowo także na Pomorzu, w centrum i na krańcach wschodnich, natomiast powyżej normy lokalnie na południowym zachodzie. Najwyższe dodatnie odchylenie od normy, wynoszące 0,9°C, wystąpiło w Kłodzku, największe ujemne odchylenie zanotowano w Kętrzynie i Mikołajkach i wyniosło ono -1,1°C. Najwyższa średnia miesięczna temperatura powietrza została zanotowana w Legnicy (20,2°C), a najniższa w Elblągu (16,3°C), a w górach na Kasprowym Wierchu (8,1°C). Najwyższą temperaturę maksymalną: 37,8°C zanotowano w Legnicy 30 VII, a najniższą temperaturę minimalną: 6,1°C w Łodzi 22 VII, a w górach na Śnieżce 8 VII i wyniosła 1,3°C.

W Warszawie średnia miesięczna temperatura wyniosła 19,4°C i była o 0,3°C niższa od średniej wieloletniej. Najwyższa temperatura maksymalna w Warszawie wyniosła 33,4°C i wystąpiła 31 VII, a najniższa temperatura minimalna: 10,4°C wystąpiła 22 VII. Najwyższa temperatura maksymalna w Warszawie w latach 1951-2026 wystąpiła 3 VII 2025 r. i wyniosła 36,5°C, a najniższa minimalna w tym okresie to 4,6°C, którą zarejestrowano 6 VII 1964.

Opadowo lipiec był bardzo zróżnicowany. Na północnym wschodzie oraz miejscami na północy i wschodzie kraju przeważały warunki wilgotne (111-125% normy), bardzo wilgotne (126-150% normy) i lokalnie skrajnie wilgotne (>150% normy). Szczególnie duża nadwyżka opadów wystąpiła w rejonie Kętrzyna. W centrum kraju opady były na ogół w normie (90-110% normy) lub miejscami wilgotne. Sucho (75-89% normy) i bardzo sucho (50-74% normy) było przede wszystkim na zachodzie, południu oraz południowym wschodzie kraju, zaś skrajnie sucho (<50% normy) lokalnie w Kotlinie Kłodzkiej. Najwyższą miesięczną sumę opadów zanotowano w Kętrzynie: 206,8 mm, co stanowiło 256% normy wieloletniej, a najniższą w Kłodzku: 42,0 mm, było to 43% normy z wielolecia. Najwyższą dobową wartość opadu w lipcu 2026 zanotowano w Jeleniej Górze 14 VII i było to 70,9 mm.

W Warszawie suma opadów w lipcu wyniosła 112,8 mm, co stanowi 137% normy wieloletniej. Najwyższy dobowy opad wystąpił 11 VII i wyniósł 24,7 mm. Rekordowy dobowy opad w stolicy z okresu 1951 - 2026 zanotowano 31 VII 2011 i wyniósł on 75,8 mm.

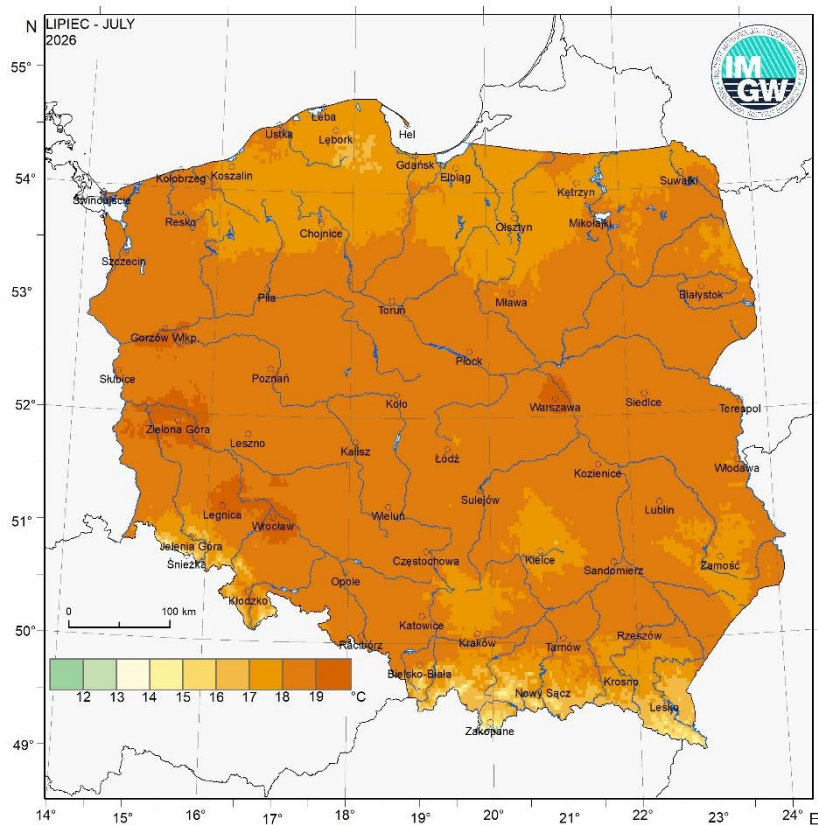
* Podane wartości pochodzą ze stacji synoptycznych. Wszystkie odniesienia dotyczą normy wieloletniej z lat 1991-2020.

Wartości ekstremalne dla lipca w wieloleciu 1951-2026:

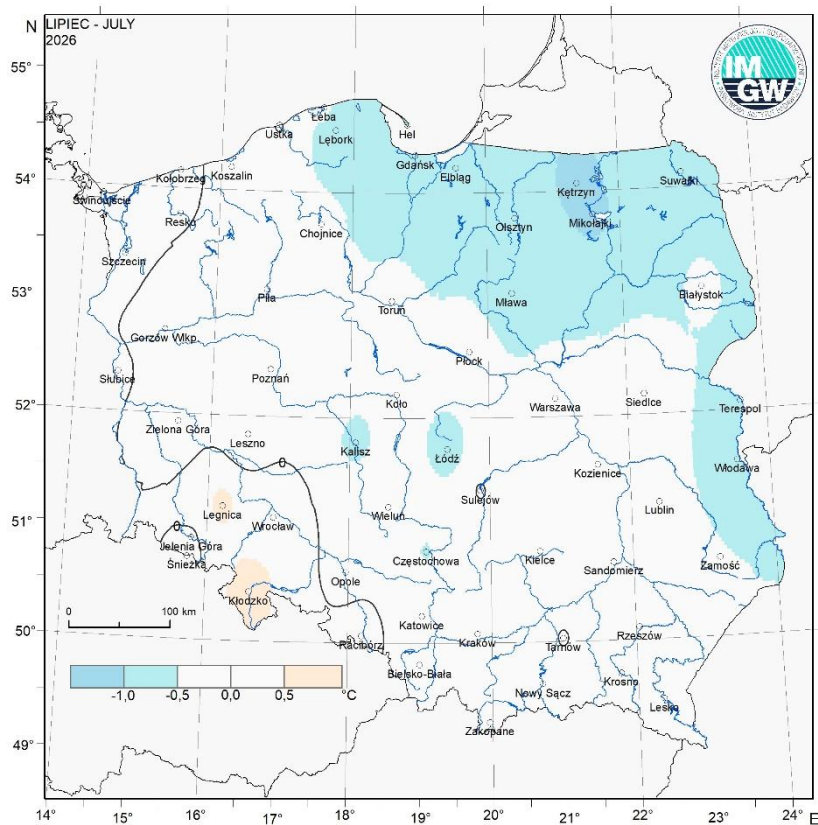
Najniższa temperatura	1,7°C	w Pile	3 VII 1979,
	-3,1°C	na Kasprowym Wierchu	19 VII 1989,
Najwyższa temperatura	39,5°C	w Słubicach	30 VII 1994,
Najwyższa suma opadów	155,2 mm	w Kielcach	24 VII 2001,
	167,6 mm	na Kasprowym Wierchu	18 VII 2018.

Wartości ekstremalne dla lipca w dziesięcioleciu 2017-2026:

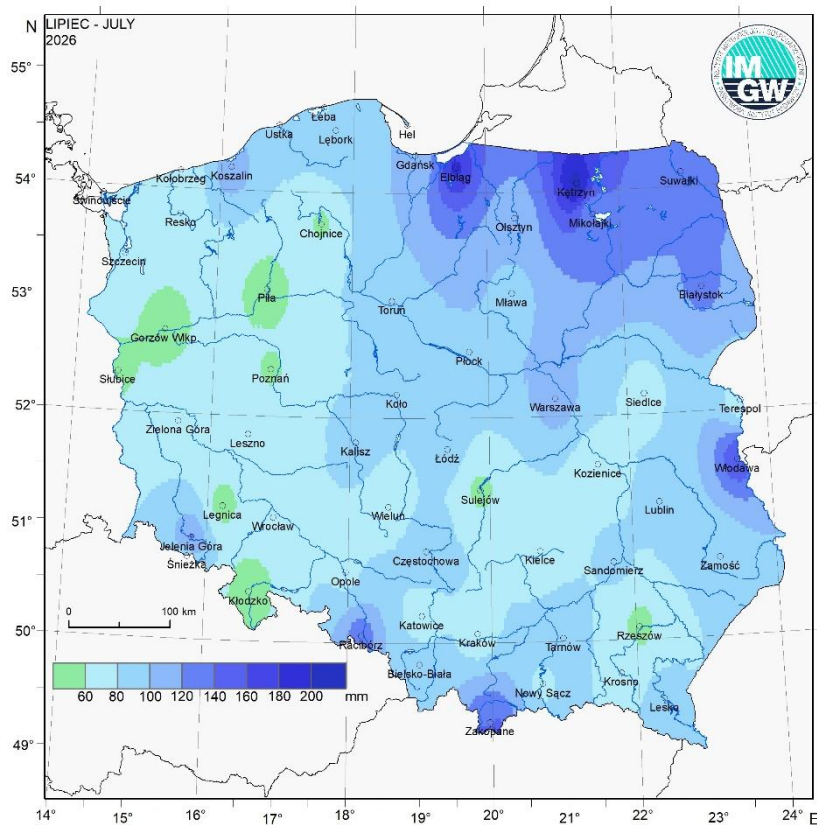
Najniższa temperatura	3,5°C	w Jeleniej Górze	17 VII 2022,
	-1,4°C	na Kasprowym Wierchu	1 VIII 2018,
Najwyższa temperatura	37,8°C	w Słubicach	20 VII 2022,
	37,8°C	w Legnicy	30 VII 2026,
Najwyższa suma opadów	136,8 mm	w Gdańsku	28 VII 2025,
	167,6 mm	na Kasprowym Wierchu	18 VII 2018.

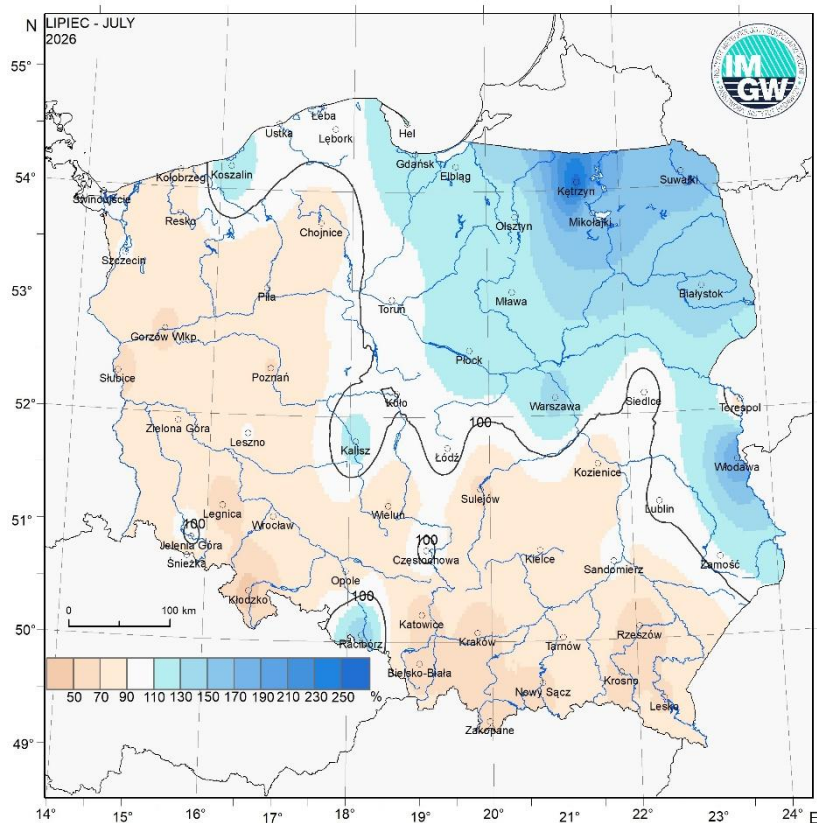
Rys. 2.9. Średnia miesięczna temperatura powietrza w lipcu 2026

Rys. 2.10. Odchylenie średniej miesięcznej temperatury powietrza w lipcu 2026, w stosunku do średniej wieloletniej 1991-2020

Rys. 2.11. Miesięczna suma opadu atmosferycznego w lipcu 2026

Rys. 2.12. Anomalia miesięcznej sumy opadu atmosferycznego w lipcu 2026, jako procent normy wieloletniej 1991-2020

Tab. 2.1. Charakterystyki meteorologiczne w lipcu 2026

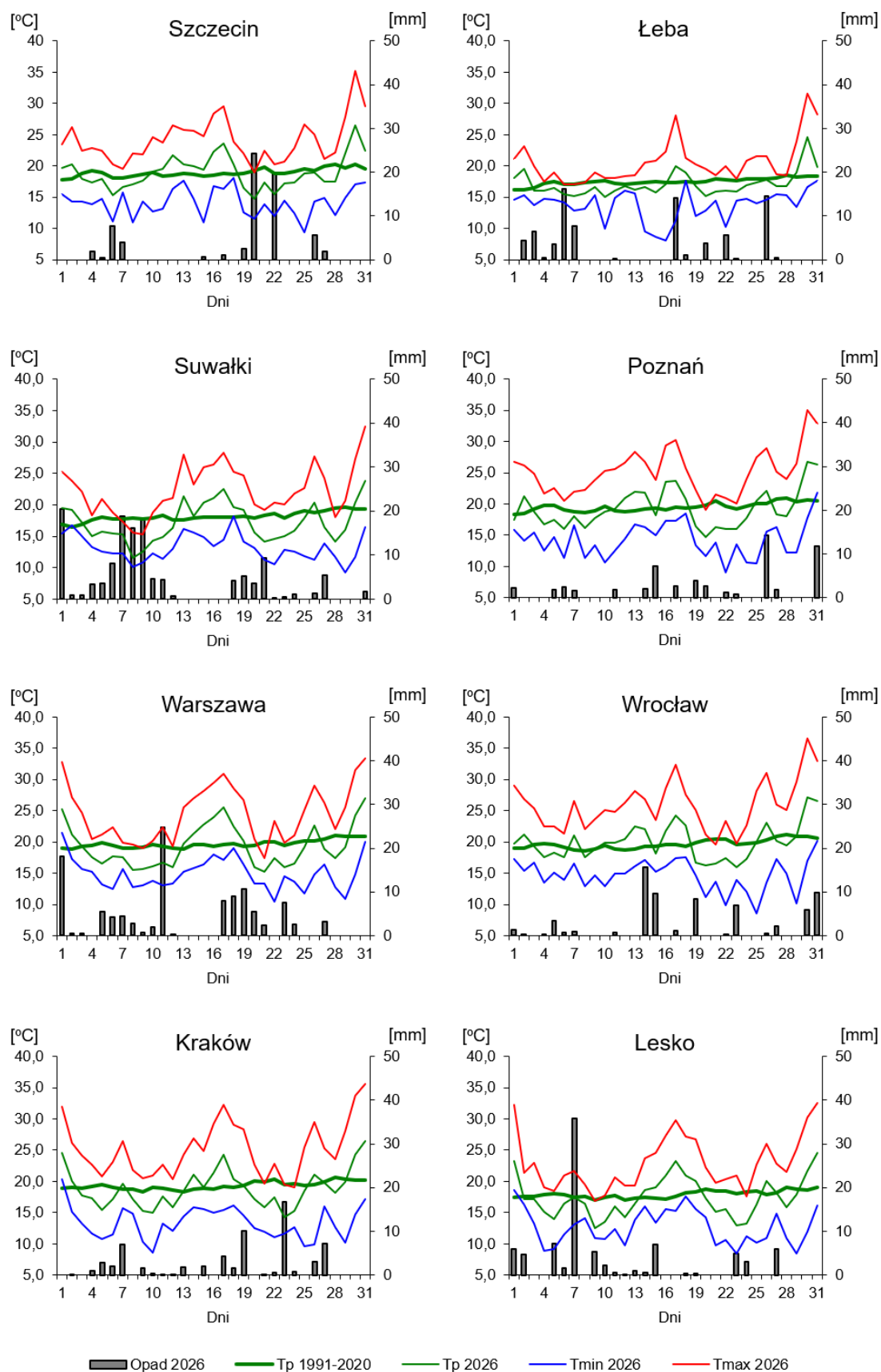
L.p.	Stacja	Temperatura powietrza						Temperatura gruntu na głęb. 5 cm		Opady atmosferyczne			Wilgotność względna		Uśłonecznienie
		$T_{\text{średnia}}$ [°C]	Odchylenie $T_{\text{śr.}}$ od normy*	T_{max} [°C]	T_{min} [°C]	T_{min} przy gruncie [°C]	Liczba dni z T_{max} >25°C	$T_{\text{średnia}}$ [°C]	T_{min} [°C]	Suma [mm]	% normy*	Liczba dni z opadem	Średnia %	Minimalna %	Suma [godz.]
1	Białystok	17,9	-0,5	33,2	8,0	6,0	11	.	.	124,4	144	21	77	34	190,3
2	Chojnice	17,5	-0,5	31,8	9,1	7,8	8	20,0	15,1	57,3	71	15	72	25	238,8
3	Jelenia Góra	17,6	0,0	33,6	6,2	5,6	8	20,5	11,5	121,6	110	14	74	26	211,9
4	Katowice	18,8	-0,3	34,6	9,1	6,6	12	21,4	15,6	62,7	60	19	70	28	229,5
5	Kielce	18,3	-0,4	34,7	7,3	6,2	12	21,1	14,0	67,4	71	19	73	27	210,4
6	Koszalin	17,5	-0,4	32,8	9,3	5,1	4	.	.	115,4	128	14	78	36	235,2
7	Kraków	18,9	-0,4	35,6	8,6	7,3	14	21,1	14,9	63,1	64	20	71	28	217,4
8	Lublin	18,5	-0,4	35,4	9,8	7,5	9	20,4	14,0	84,2	102	20	71	28	218,9
9	Łódź	18,5	-0,7	32,9	6,1	3,9	14	.	.	88,8	109	18	73	32	217,3
10	Mława	17,9	-0,8	31,4	7,9	6,5	10	21,4	11,9	89,5	118	16	76	35	226,2
11	Olsztyn	17,3	-1,0	30,3	9,0	7,3	8	24,6	14,3	105,2	120	19	79	35	166,2
12	Opole	19,6	-0,1	35,7	9,2	7,6	17	23,1	14,6	75,0	84	14	65	24	232,7
13	Poznań	19,3	-0,2	35,0	9,1	5,0	16	22,4	14,5	58,4	69	15	66	26	238,5
14	Rzeszów	19,4	0,0	35,6	10,9	6,9	15	21,9	14,3	51,4	57	20	69	24	218,8
15	Suwałki	17,2	-0,9	32,4	9,3	7,4	9	21,8	13,3	132,1	154	22	80	35	170,6
16	Szczecin	19,0	0,1	35,2	9,4	8,4	10	22,8	11,1	69,5	91	11	70	28	233,1
17	Terespol	18,7	-0,6	35,7	7,5	6,0	12	21,2	12,1	65,7	85	18	72	30	226,5
18	Toruń	18,8	-0,5	33,0	8,1	5,7	13	21,8	13,8	95,7	106	13	70	29	231,3
19	Warszawa	19,4	-0,3	33,4	10,4	8,5	15	21,1	12,0	112,8	137	19	68	28	218,5
20	Wrocław	20,0	0,3	36,6	8,5	7,6	19	20,6	15,0	68,2	75	17	64	23	231,6
21	Zakopane	15,4	-0,4	30,2	7,6	6,3	5	18,0	9,7	131,0	68	17	75	37	173,6
22	Zielona Góra	19,1	-0,2	35,2	11,0	10,5	12	22,1	14,6	75,1	83	17	66	24	228,2

Oznaczenia:

kreska (-) - zjawisko nie wystąpiło;

kropka (.) - brak danych;

* wartości odniesiono do średnich z okresu 1991-2020

Rys. 2.13. Średnie dobowe i ekstremalne temperatury powietrza oraz dobowe sumy opadu atmosferycznego w lipcu 2026

Informacja o liczbie zarejestrowanych wyładowań atmosferycznych na obszarze Polski przez system wykrywania wyładowań PERUN

W lipcu 2026 system wykrywania i lokalizacji wyładowań atmosferycznych PERUN zarejestrował na obszarze Polski 2 060 363 wyładowań, w tym:

- 1 948 401 wyładowań chmurowych,
- 13 070 wyładowania doziemne dodatnie,
- 98 892 wyładowania doziemne ujemne.

3. Warunki hydrologiczne

Ostatniego dnia czerwca (30 VI) stan wody na Wiśle znajdował się głównie w strefie wody niskiej, tylko w górnym biegu i w ujściowym odcinku lokalnie w strefie wody średniej. Na Narwi występowała strefa wody niskiej. Na Bugu tego dnia stan wody układał się w strefie niskiej. Poziom wody na Odrze układał się głównie w strefie wody niskiej, tylko w górnym i ujściowym biegu miejscami w strefie wody średniej. Stan wody na Warcie układał się w strefie wody niskiej.

Opadowo lipiec był bardzo zróżnicowany. Na północnym wschodzie oraz miejscami na północy i wschodzie kraju przeważały warunki wilgotne (111-125% normy), bardzo wilgotne (126-150% normy) i lokalnie skrajnie wilgotne (>150% normy). Szczególnie duża nadwyżka opadów wystąpiła w rejonie Kętrzyna. W centrum kraju opady były na ogół w normie (90-110% normy) lub miejscami wilgotne. Sucho (75-89% normy) i bardzo sucho (50-74% normy) było przede wszystkim na zachodzie, południu oraz południowym wschodzie kraju, zaś skrajnie sucho (<50% normy) lokalnie w Kotlinie Kłodzkiej.

W tab. 2.1 przedstawiono charakterystyki meteorologiczne (m.in. opadowe) dla wybranych 22 miast położonych w różnych rejonach Polski. Liczba dni z opadem w miesiącu wynosiła najczęściej kilkanaście dni; najwięcej, 22 dni z opadem zanotowano w Suwałkach, a najmniej, 11 dni, w Szczecinie.

Tab. 3.1. Najwyższe dobowe sumy opadu w województwach (20 mm i wyższe)

Data	Opad maks. [mm]	Lokalizacja	Województwo i % stacji z opadem powyżej 20mm	Zlewnia
1 VII	81	Bodzentyn	świętokrzyskie, 60%	Kamienna
	73	Krościenko	małopolskie, 17%	Dunajec
	66	Zębowo	wielkopolskie	Czarna Woda
	63	Lipowa	śląskie, 33%	Soła
	62	Puławy	lubelskie, 14%	Wieprz
	59	Ruszkowice	mazowieckie, 21%	Radomka
	54	Kietrz	opolskie, 18%	Psina
	54	Turowo	warmińsko-mazurskie, 9%	Pisa
	51	Sieniawka	dolnośląskie, 17%	Nysa łużycka
	37	Ptaki	podlaskie, 18%	Pisa
	35	Lutowiska	podkarpackie, 1%	San
	28	Żagań	lubuskie, 13%	Odra
	22	Chełsty	łódzkie, 3%	Czarna
2 VII	42	Brzegi Dolne	podkarpackie, 4%	San
3 VII	27	Sierakowo	zachodniopomorskie, 1%	Wieprza
5 VII	27	Najmowo	kujawsko-pomorskie, 3%	Osa
6 VII	27	Lębork	pomorskie, 12%	Łeba
	25	Kłanino	zachodniopomorskie, 4%	Parsęta
7 VII	40	Rycerka Górna	śląskie, 7%	Soła
	36	Lesko	podkarpackie, 6%	San
	32	Sierakowo	zachodniopomorskie, 2%	Wieprza
	27	Lębork	pomorskie, 12%	Łeba
	26	Polana Chochołowska	małopolskie, 7%	Dunajec
	23	Pierzchały	warmińsko-mazurskie, 10%	Paśłęka
	21	Rębiszów	dolnośląskie, 1%	Kwisa
8 VII	23	Mikołajki	warmińsko-mazurskie, 3%	Pisa
9 VII	30	Gołdap	warmińsko-mazurskie, 3%	Węgorapa
	26	Podwojponie	podlaskie, 5%	Szeszupa
	24	Puławy Dolne	podkarpackie, 4%	Wisłok
	23	Bartne	małopolskie, 1%	Wisłoka
10 VII	28	Czarnowo	mazowieckie, 8%	Narew

Data	Opad maks. [mm]	Lokalizacja	Województwo i % stacji z opadem powyżej 20mm	Zlewnia
11 VII	25	Wierzbowo Nowe	podlaskie, 2%	Narew
	21	Puławy	lubelskie, 5%	Wieprz
	34	Narew	podlaskie, 5%	Narew
	25	Warszawa-Okęcie	mazowieckie, 8%	Wisła
12 VII	29	Krynica	małopolskie, 6%	Poprad
13 VII	80	Borzęcin	małopolskie, 7%	Uswica
	28	Włodawa	lubelskie, 5%	Bug
	22	Brzegi Dolne	podkarpackie, 1%	San
14 VII	80	Oborniki Śląskie	dolnośląskie, 44%	Odra
	49	Racibórz	śląskie, 2%	Odra
	44	Sanice	lubuskie, 11%	Czarna Wielka
	42	Dzierżkowice	opolskie, 3%	Opawa
	35	Bircza	podkarpackie, 3%	San
	26	Błotnica	wielkopolskie, 3%	Obrzyca
	23	Nosów	świętokrzyskie, 11%	Kamienna
15 VII	54	Trzebowa	wielkopolskie, 17%	Warta
	46	Leszczowate	podkarpackie, 3%	San
	43	Osjaków	łódzkie, 15%	Warta
	39	Milicz	dolnośląskie, 1%	Barycz
	29	Istebna-Stecówka	śląskie, 3%	Olza
	29	Januszewice	świętokrzyskie, 7%	Czarna
	26	Polana Chochotowska	małopolskie, 1%	Dunajec
17 VII	21	Grabowiec Góra	lubelskie, 5%	Wieprz
	61	Śnieżnik	dolnośląskie, 13%	Nysa Kłodzka
	52	Istebna-Wieś	śląskie, 3%	Olza
	41	Ligota Górna	opolskie, 18%	Mała Panew
	41	Człopa	zachodniopomorskie, 9%	Drawa
	31	Międzyrzecz	lubuskie, 17%	Obra
	38	Nowy Jasiniec	kujawsko-pomorskie, 3%	Brda
	38	Wola Książęca	wielkopolskie, 13%	Warta
18 VII	23	Izbica	pomorskie, 7%	Łeba
	50	Pierzchały	warmińsko-mazurskie, 12%	Pastęka
	38	Chraboły	podlaskie, 13%	Narew
	36	Kmiecin	pomorskie, 2%	Szarpawa
	29	Toruń	kujawsko-pomorskie, 3%	Wisła
	26	Iwonicz-Zdrój	podkarpackie, 1%	Wisłok
	25	Rząśnik Włościański	mazowieckie, 8%	Narew
	24	Szamotuły-Baborówko	wielkopolskie	Warta
	22	Łysa Polana	małopolskie, 1%	Dunajec
19 VII	20	Dobieszów	opolskie, 3%	Psina
	66	Włodawa	lubelskie, 25%	Bug
	53	Kętrzyn	warmińsko-mazurskie, 70%	Guber
	42	Radowo Małe	zachodniopomorskie, 2%	Rega
	35	Wieluń	łódzkie, 21%	Warta
	34	Kampinos	mazowieckie, 20%	Bzura
	34	Jarnołtówek	opolskie, 12%	Osobłoga
	29	Suchedniów	świętokrzyskie, 22%	
	27	Kraków-Wola Justowska	małopolskie, 5%	Rudawa
	26	Częstochowa	śląskie, 2%	Warta
	22	Kamienica	dolnośląskie, 1%	Nysa Kłodzka
20 VII	22	Radziłów	podlaskie, 2%	Biebrza
	21	Połonina Wetlińska	podkarpackie, 1%	San
	42	Radowo Małe	zachodniopomorskie, 10%	Rega
	35	Gdynia	pomorskie, 17%	Zatoka Gdańska
22 VII	22	Elbląg	warmińsko-mazurskie, 3%	Elbląg
	73	Jeżyczy	zachodniopomorskie, 36%	Wieprza

Data	Opad maks. [mm]	Lokalizacja	Województwo i % stacji z opadem powyżej 20mm	Zlewnia
23 VII	56	Dolina Pięciu Stawów	małopolskie, 9%	Dunajec
	40	Raków	świętokrzyskie, 14%	Czarna
	34	Puczniew	łódzkie, 6%	Ner
	33	Rajcza	śląskie, 5%	Soła
	27	Zboiska	podkarpackie, 9%	Jasiołka
	26	Turek	wielkopolskie, 1%	Warta
	22	Burzyn	podlaskie, 2%	Biebrza
	21	Sitowiec	kujawsko-pomorskie, 3%	Brda
24 VII	21	Radostowo	pomorskie, 2%	Wierzyca
	24	Grabowiec Góra	lubelskie, 10%	Wieprz
26 VII	24	Dolina Pięciu Stawów	małopolskie, 1%	Dunajec
	26	Śliwice	kujawsko-pomorskie, 8%	Wda
27 VII	23	Radowo Małe	zachodniopomorskie, 2%	Rega
	22	Krajenka	wielkopolskie, 1%	Gwda
	24	Żubracze	podkarpackie, 1%	San
31 VII	24	Jałówka	podlaskie, 2%	Supraśl
	24	Szamotuły-Baborówko	wielkopolskie, 2%	Warta
	23	Myszyniec	mazowieckie, 4%	Narew

W tabeli 3.1 umieszczono najwyższe w województwach dobowe sumy opadu (20 mm i wyższe), jakie wystąpiły w poszczególnych dniach lipca. Na podstawie tych informacji można stwierdzić, że w lipcu opady przekraczające 20 mm na dobę (uznawane za potencjalnie niebezpieczne) były notowane niemal przez wszystkie dni w miesiącu. Najwyższa dobową sumą opadów została zarejestrowana w dniu 1 VII na stacji meteorologicznej Bodzentyn i spadło tam 81 mm.

Tab. 3.2. Najwyższe dobowe przyrosty stanu wody (50 cm i wyższe, o 6 UTC)

Data	Województwo	Rzeka	Stacja wodowskazowa	Przyrost stanu [cm]
1 VII	dolnośląskie	Miedzianka	Turoszów	74
2 VII	świętokrzyskie	Świślina	Rzepin	96
	lubelskie	Muława	Rossosz	67
3 VII	dolnośląskie	Odra	Małczyce	71
4 VII	dolnośląskie	Odra	Ścinawa	72
5 VII	dolnośląskie	Miedzianka	Turoszów	53
	dolnośląskie	Odra	Głogów	50
7 VII	kujawsko-pomorskie	Wda	Krąplewice	64
8 VII	podlaskie	Biała	Zawady	50
9 VII	kujawsko-pomorskie	Wda	Krąplewice	84
	warmińsko-mazurskie	Elma	Piaseczno	55
10 VII	podlaskie	Biała	Zawady	52
14 VII	małopolskie	Raba	Kasinka Mała	61
	mazowieckie	Toczna	Hruszew	50
15 VII	dolnośląskie	Kamienna	Piechowice	82
	dolnośląskie	Piława	Dzierżoniów	67
	dolnośląskie	Ścinawka	Tłumaczów	65
	świętokrzyskie	Krasna	Wąsosz-Stara Wieś	50
16 VII	wielkopolskie	Ołobok	Ołobok	99
	opolskie	Odra	Ujście Nysy Kłodzkiej	73
	opolskie	Nysa Kłodzka	Malerzowice Wielkie	63
	opolskie	Nysa Kłodzka	Skorogoszcz	59
	śląskie	Psina	Bojanów	58
18 VII	wielkopolskie	Lutynia	Raszewy	72
	opolskie	Opawa	Branice	63

Data	Województwo	Rzeka	Stacja wodowskazowa	Przyrost stanu [cm]
	dolnośląskie	Odra	Ścinawa	52
19 VII	warmińsko-mazurskie	Bauda	Sadłuki	75
	mazowieckie	Biała	Zawady	54
	warmińsko-mazurskie	Elma	Piasieczno	51
20 VII	łódzkie	Ner	Kazimierz	73
	warmińsko-mazurskie	Walsza	Bornity	71
	kujawsko-pomorskie	Wda	Krąplewice	66
	warmińsko-mazurskie	Pasłęka	Pierzchały	57
21 VII	warmińsko-mazurskie	Sajna	Bykowo	124
	warmińsko-mazurskie	Bauda	Nowe Sadłuki	115
	warmińsko-mazurskie	Drwęca Warmińska	Krosno	78
	warmińsko-mazurskie	Guber	Prosna	72
	warmińsko-mazurskie	Elma	Piasieczno	56
	warmińsko-mazurskie	Łyna	Sępapol	56
	warmińsko-mazurskie	Lęga	Kucze	51
	warmińsko-mazurskie	Pasłęka	Łozy	63
23 VII	zachodniopomorskie	Grabowa	Grabowo	61
	warmińsko-mazurskie	Pasłęka	Pierzchały	51
	wielkopolskie	Noteć	Ujście 2	55
24 VII	łódzkie	Ner	Kazimierz	57
	małopolskie	Wisła	Jawiszowice	50
27 VII	kujawsko-pomorskie	Wda	Krąplewice	59
29 VII	kujawsko-pomorskie	Wda	Krąplewice	58

Na rzekach w lipcu notowano głównie tendencję spadkową, przy czym niemal przez cały miesiąc widoczne były wahania związane ze spływem wód opadowych i z pracą urządzeń hydrotechnicznych. Widoczny był także wpływ cyrkulacji atmosferycznej na poziom wody w Bałtyku, powodujący zmiany poziomów morza.

Zestawienie najwyższych dobowych przyrostów stanu wody (50 cm i wyższe, o 6 UTC) zamieszczono w tab. 3.2. Umieszczone tu najwyższe dobowe wartości wzrostów stanu wody, zgodnie z zasadą przyjętą w miesięcznych Biuletynach PSHM, dotyczą wartości z godz. 6 UTC. Również informacje o wysokości przekroczeń stanu ostrzegawczego i alarmowego podawane są w Biuletynach PSHM wg stanu na godz. 6 UTC.

Najważniejszymi przyczynami wysokich wzrostów stanu wody w rzekach w tym miesiącu były: spływ wód opadowych oraz praca urządzeń hydrotechnicznych.

W lipcu przekroczenie stanu alarmowego zanotowano jedynie na rzece Grabowa w Grabowie (rzeka Przymorza) w dniu 24 VII o 1 cm. Stan ostrzegawczy został przekroczony w dorzeczu Wisły na rzekach: Ełk (Prostki, 17-31 VII), Pisa (Giżycko, 20-26 VII) i Węgorapa (Węgorzewo, 20-25 VII), a w dorzeczu Odry na Pałęcznicy (Świebodzice, 15 VII). Przekroczenie stanu ostrzegawczego notowano także na Łynie (Olsztyn-Kortowo, 1 VII), na Martwej Wiśle (Gdańsk-Sobieszewo, 8-9 i 21 VII) oraz na stacjach Morza Bałtyckiego (Gdańsk-Port Północny, 8-9 i 21 VII; Hel, 8 VII; Władysławowo, 8 i 21 VII; Łeba, 21 VII).

Ostatniego dnia lipca (31 VII) stan wody na Wiśle znajdował się głównie w strefie wody niskiej, tylko w górnym biegu i w ujściowym odcinku lokalnie w strefie wody średniej. Na Narwi i Bugu występowała strefa wody niskiej. Poziom wody na Odrze układał się głównie w strefie wody niskiej, tylko w górnym i ujściowym biegu miejscami w strefie wody średniej. Stan wody na Warcie układał się w strefie wody niskiej.

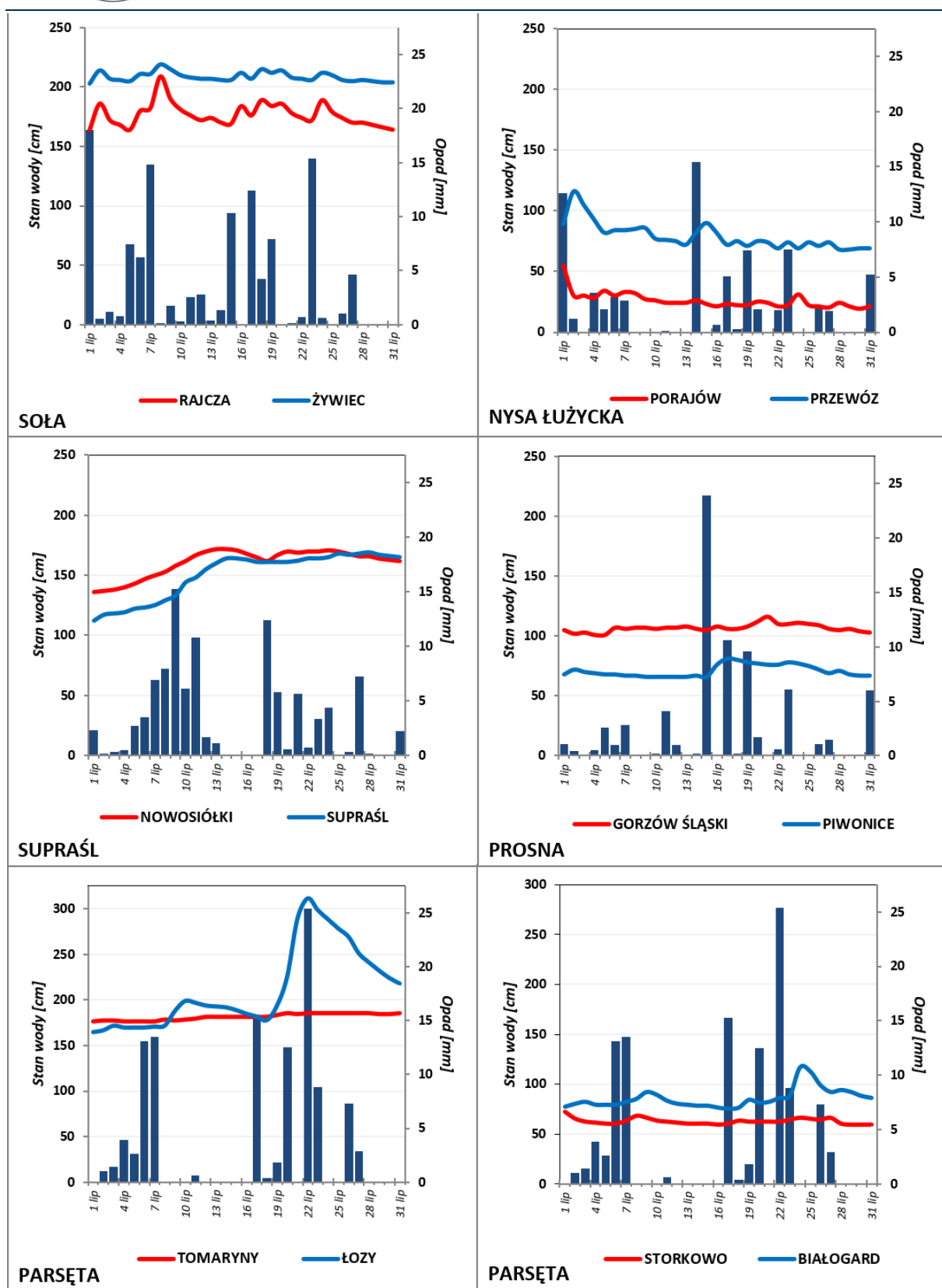
W lipcu wartości stanu wody niższe lub równe najniższej dotychczas obserwowanej wartości, do roku 2025, odnotowano na 36 stacjach wodowskazowych, na 19 w dorzeczu Wisły i na 17 w dorzeczu Odry. Najwyższe odchylenia od minimum notowano w Trawninkach

na Wieprzu (1 i 2 VII), kiedy stan wody był niższy od dotychczasowego minimum (do 2025 roku) o 20 cm. W poprzednim miesiącu takie wartości odnotowano na 24 stacjach.

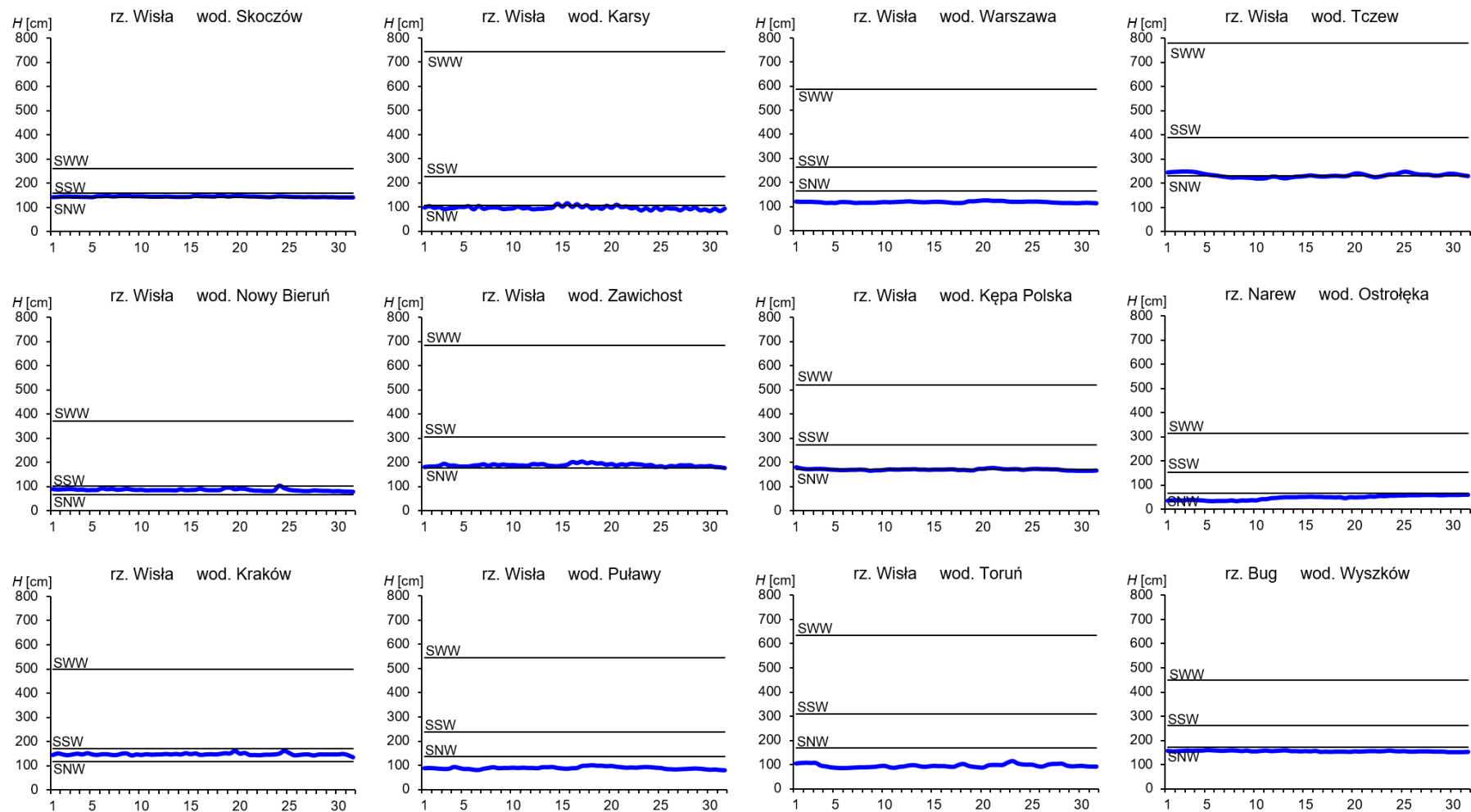
Tab. 3.3. Stacje wodowskazowe, na których stan wody w lipcu 2026 był niższy od dotychczas obserwowanych wartości (do roku 2025)

Lp.	Rzeka	Stacja wodowskazowa	$H_{\min \text{ abs.}}$ [cm]	Lipiec 2026 $H_{\min}$ [cm]	ΔH * [cm]	Data wystąpienia $H_{\min}$ (lipiec 2026)
Dorzecze Wisły						
1	Wisła	Sierosławice	30	24	6	31
2	Wisła	Karsy	82	82	0	30, 31
3	Wieprzówka	Rudze	66	66	0	12, 13, 14, 15
4	Czarna Nida	Tokarnia	88	86	2	6, 10, 11
5	Jasiołka	Jasło	74	72	2	4
6	San	Nisko	90	88	2	22, 23, 31
7	Wiśłok	Tryńcza	164	160	4	5, 6, 21
8	Tanew	Harasiuki	76	69	7	3
9	Bukowa	Ruda Jastkowska	22	18	4	1, 2, 4, 5, 6, 7, 18, 19
10	Świślina	Rzepin	96	95	1	24
11	Wieprz	Trawniki	284	264	20	1, 2
12	Wieprz	Lubartów	162	156	6	4, 5
13	Wieprz	Kośmin	136	125	11	1
14	Radomka	Rogożek	104	98	6	5
15	Narew	Strękowa Góra	80	73	7	4
16	Bug	Kryłów	12	2	10	5, 6
17	Bug	Włodawa	62	55	7	18
18	Bug	Zabuże	192	189	3	17, 18, 19, 21
19	Liwiec	Łochów	102	93	9	7, 31
Dorzecze Odry						
1	Złoty Potok	Jarnońtówek	61	61	0	31
2	Nysa Kłodzka	Międzylesie	79	79	0	30, 31
3	Nysa Kłodzka	Bardo	38	26	12	31
4	Ścinawka	Tłumaczów	95	93	2	14, 31
5	Budzówka	Kamieniec Ząbkowicki	170	170	0	31
6	Oława	Zborowice	117	117	0	13
7	Strzegomka	Bogduszowice	63	62	1	14, 28, 30, 31
8	Podgórna	Podgórzyn	51	51	0	30, 31
9	Kwisa	Gryfów Śląski	89	89	0	31
10	Warta	Lgota Nadwarcie	71	69	2	31
11	Warta	Działoszyn	388	387	1	1, 2, 3
12	Warta	Osjałów	117	107	10	2, 3, 4, 27, 29, 30, 31
13	Warta	Burzenin	54	51	3	3, 4, 15, 31
14	Warta	Sieradz	134	130	4	15
15	Warta	Międzychód	58	58	0	14, 15
16	Liswarta	Kule	74	65	9	7, 9, 14, 17
17	Nieciecz	Widawa	80	72	8	30

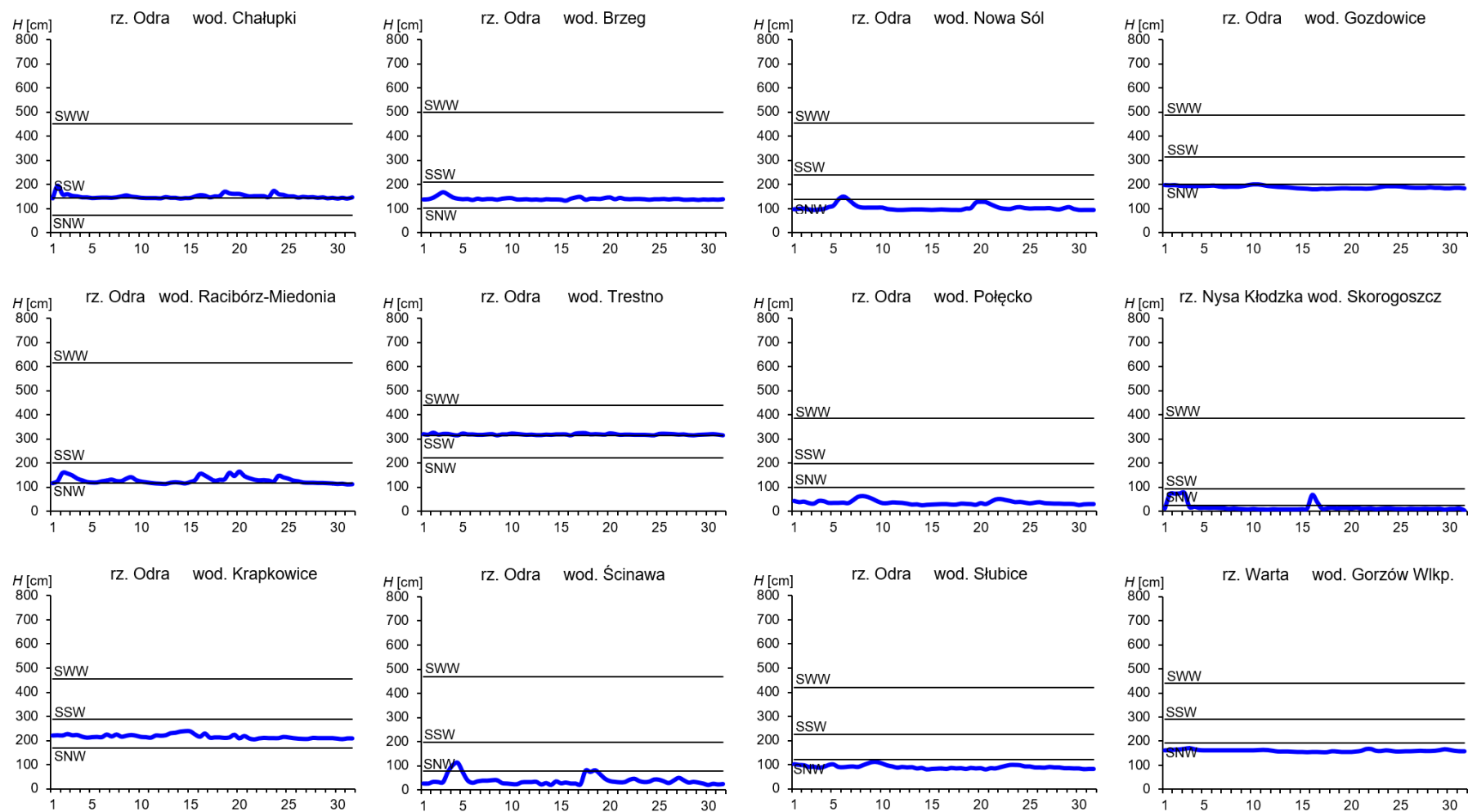
* $\Delta H = H_{\min \text{ abs.}} - H_{\min} \text{ (lipiec 2026)}$

Rys. 3.1. Wysokość opadów średnich [mm] i przebieg stanu wody [cm] dla wybranych zlewni w Polsce w lipcu 2026

Rys. 3.2. Hydrogramy stanu wody na Wiśle, Narwi i Bugu w lipcu 2026

Rys. 3.3. Hydrogramy stanu wody na Odrze, Nysie Kłodzkiej i Warcie w lipcu 2026

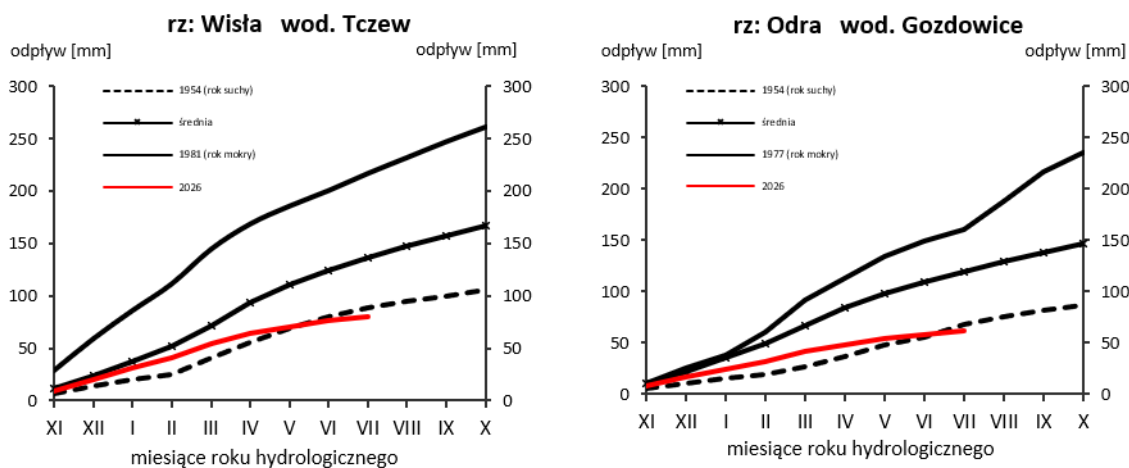
4. Odpływ rzeczny

W lipcu wartości odpływu w przekrojach rzek dorzecza Wisły i Odry były wyraźnie niższe od normy. W przekrojach rzek Przymorza wahał się w granicach normy.

Odpływ (tab. 4.1) w dorzeczu Wisły wynosił od 27,5% normy w Przemyśle na Sanie do 49,1% normy w Ostrołęce na Narwi, a w dorzeczu Odry od 9,4% normy w Osetnie na Baryczy do 51,9% w Nowym Drezdenku na Noteci. W rzekach Przymorza odpływ stanowił 86,7% odpływu normalnego w Resku na Redze, 85,0% w Słupsku na Słupi i 112% w Sępopolu na Łynie.

W dorzeczu Wisły odpływ kształtował się od 0,56 SNQ w Kośminie na Wieprzu do 2,71 SNQ w Nowym Sączu na Dunajcu, a w dorzeczu Odry od 0,56 SNQ w Osetnie na Baryczy do 1,28 SNQ w Raciborzu-Miedoni na Odrze. W rzekach Przymorza odpływ wyniósł 1,26 SNQ w Resku na Redze, 1,31 SNQ w Słupsku na Słupi i 1,92 SNQ w Sępopolu na Łynie. Odpływ Wisły do Bałtyku wyniósł w lipcu 4,61 mm, tj. 38,2% normy, Odrą odpłynęło 3,81 mm, tj. 37,2% normy.

Odpływ rzeczny od początku roku hydrologicznego, tj. od 1 listopada 2025 do 31 lipca 2026 w dorzeczu Wisły zawierał się w granicach od 43,8% normy w Wyszku na Bugu do 79,2% w Nowym Sączu na Dunajcu, a w dorzeczu Odry od 34,8% normy w Osetnie na Baryczy do 56,3% w Raciborzu-Miedoni na Odrze. W przekrojach zamykających zlewnie: Wisły w Tczewie oraz Odry w Gozdowicach odpływ ten był równy odpowiednio: 59,2% i 52,1% odpływu normalnego, a w rzekach Przymorza wynosił: dla Regi 67,0%, dla Słupi 82,3%, a dla Łyny 87,8% normy.

Rys. 4.1. Krzywe sumowe odpływu Wisły w Tczewie i Odry w Gozdowicach

Tab. 4.1. Odpływ w lipcu 2026 w stosunku do wartości charakterystycznych z wielolecia 1951-2020, w wybranych profilach wodowskazowych

Lp	Rzeka	Przekrój	A [km ²]	Wartości średnie z okresu 1951 - 2020								Lipiec 2026					
				$\overline{Q}_7$ [m ³ /s]	$\overline{H}_7$ [mm]	$\overline{V}_7$ [mln m ³]	$\overline{Q}_r$ [m ³ /s]	$\overline{H}_r$ [mm]	$\overline{V}_r$ [mln m ³]	Σk	SNQ [m ³ /s]	Q [m ³ /s]	H [mm]	V [mln m ³]	n [%]	Q/SNQ	Σk
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
1	Wisła	Sandomierz	31 810	320	26,9	856	287	285	9 063	0,795	101	119	10,0	319	37,2	1,18	0,549
2	Wisła	Warszawa	84 945	553	17,4	1 482	564	210	17 801	0,798	228	182	5,74	487	32,9	0,80	0,495
3	Wisła	Tczew	193 923	875	12,1	2 344	1 032	168	32 539	0,814	417	334	4,61	895	38,2	0,80	0,481
4	Dunajec	Nowy Sącz	4 337	96,6	59,7	259	65,0	472	2 049	0,787	14,9	40,4	24,9	108	41,8	2,71	0,623
5	San	Przemyśl	3 688	54,6	39,7	146	52,0	445	1 641	0,838	10,3	15,0	10,9	40,2	27,5	1,45	0,395
6	Wieprz	Kośmin	10 293	26,6	6,91	71,1	36,8	113	1 159	0,805	16,0	8,93	2,32	23,9	33,6	0,56	0,400
7	Pilica	Sulejów	3 927	17,0	11,6	45,4	22,0	177	695	0,799	8,98	5,24	3,57	14,0	30,9	0,58	0,422
8	Narew	Ostrołęka	21 921	67,8	8,28	182	108	156	3 411	0,836	42,7	33,3	4,07	89,2	49,1	0,78	0,409
9	Bug	Wyszków	38 394	106	7,38	283	152	125	4 799	0,845	52,3	30,7	2,14	82,2	29,0	0,59	0,370
10	Łyna	Sępólno	3 640	15,0	11,1	40,3	24,5	212	773	0,826	8,74	16,8	12,4	45,0	112	1,92	0,724
11	Odra	Racibórz-Miedonia	6 729	72,6	28,9	194	64,3	302	2 029	0,811	15,4	19,8	7,88	53,0	27,3	1,28	0,457
12	Odra	Ścinawa	29 612	186	16,9	499	177	189	5 589	0,796	62,9	50,2	4,54	134	26,9	0,80	0,398
13	Odra	Nowa Sól	36 840	197	14,3	527	200	171	6 292	0,794	79,4	56,4	4,10	151	28,6	0,71	0,412
14	Odra	Gozdowice	109 810	420	10,2	1 124	512	147	16 141	0,811	241	156	3,81	418	37,2	0,65	0,422
15	Nysa Kł.	Skorogoszcz*	4 489	45,3	27,0	121	35,7	251	1 127	0,784	9,12	9,69	5,78	26,0	21,4	1,06	0,312
16	Barycz	Osetno	4 580	9,15	5,35	24,5	14,8	102	466	0,820	1,55	0,86	0,5	2,3	9,4	0,56	0,285
17	Bóbr	Żagań	4 255	37,4	23,5	100	37,2	276	1 174	0,818	11,5	13,7	8,62	36,7	36,6	1,20	0,420
18	Warta	Sieradz	8 156	36,7	12,1	98,3	44,3	171	1 396	0,808	21,0	12,8	4,20	34,3	34,9	0,61	0,450
19	Warta	Poznań	25 909	69,7	7,20	187	99,4	121	3 135	0,822	39,6	26,4	2,73	70,7	37,9	0,67	0,427
20	Noteć	N. Drezdenko	15 932	54,5	9,16	146	72,6	144	2 289	0,805	38,4	28,3	4,76	75,8	51,9	0,74	0,420
21	Rega	Resko	1 134	6,66	15,7	17,9	8,70	242	274	0,807	4,57	5,78	13,7	15,5	86,7	1,26	0,541
22	Słupia	Słupsk	1 452	13,2	24,3	35,3	15,6	338	491	0,775	8,52	11,2	20,7	30,0	85,0	1,31	0,638

* - Przepływ jest pod wpływem gospodarki wodnej w zbiorniku.

Objaśnienia do tab. 4.1.

Q_m	przepływ średni miesięczny z wielolecia,
$\bar{H}_m$	odpływ miesięczny średni z wielolecia,
$\bar{V}_m$	odpływ miesięczny średni z wielolecia,
m	indeks miesiąca
$\bar{Q}_r$	przepływ średni roczny, z wielolecia,
$\bar{H}_r$	odpływ roczny średni z wielolecia,
$\bar{V}_r$	odpływ roczny średni z wielolecia,
r	indeks roku
$\sum k^-$	wskaźnik sumarycznego odpływu od początku roku hydrologicznego (1 listopada) w stosunku do odpływu średniego rocznego będącego sumą odpływów średnich miesięcznych z wielolecia
SNQ	przepływ średni z minimalnych przepływów rocznych z wielolecia,
Q	przepływ średni miesięczny bieżącego roku,
H	odpływ miesięczny bieżącego roku,
V	odpływ miesięczny bieżącego roku,
n	procent w stosunku do wartości średniej z wielolecia $n = Q / \bar{Q} * 100\% = H / \bar{H} * 100\% = V / \bar{V} * 100\%$,
k	wskaźnik odpływu miesięcznego w stosunku do odpływu średniego rocznego $k = H / \bar{H}_r = V / \bar{V}_r$
$\sum k$	wskaźnik sumarycznego odpływu od początku roku hydrologicznego (1 listopada) do końca danego miesiąca w stosunku do odpływu średniego rocznego

5. Jeziora

Rys. 5.1. Lokalizacja jezior bazowych i bilansowych sieci limnologicznej

Tab. 5.1. Morfometria i zlewnie jezior

Lp.	Jezioro	Jezioro				Zlewnia	Powierzchnia zlewni jeziora ²⁾
		Powierzchnia ²⁾	Objętość ¹⁾	Głębokość średnia ¹⁾	Głębokość maksymalna ¹⁾		
		[km ²]	[mln m ³]	[m]	[m]		[km ²]
1	Sławskie	8,3	43	5,2	12,3	Obrzyca – Odra	206,1
2	Powidzkie	10,7	131	12,7	45,4	Meszna – Warta	79,6
3	Komorze	3,9	49	11,8	34,7	Piława – Gwda	35,8
4	Sławianowskie	2,9	18	6,6	15,0	Głomia – Gwda	107,7
5	Ostrowite	3,6	36	9,4	28,5	Płociczna – Drawa	311,3
6	Morzycko	3,2	50	14,5	60,0	Słubia – Odra	60,6
7	Rajgrodzkie	14,6	143	9,4	52,0	Jędrzyna – Biebrza	742,8
8	Dejguny	7,7	93	12,0	45,0	Pisa – Narew	57,7
9	Bachotek	2,2	15	7,2	24,3	Skarlanka – Drwęca	233,4
10	Jasień	5,7	48	8,3	32,2	Łupawa	71,7
11	Raduńskie Górne	3,8	60	15,5	43,0	Radunia	73,6
12	Dadaaj	9,7	121	12,3	39,8	Wadąg – Łyna	340,1

¹⁾ Atlas Jezior Polski (1996, 1997, 2000)

²⁾ Mapa Podziału Hydrograficznego (2010)

W lipcu wystąpił niewielki spadek średniego, dla wszystkich jezior, poziomu wody (około 1 cm). W sześciu akwenach zanotowano spadek lustra wody (największy był w Morzycku), a w pięciu zarejestrowano niewielki jego wzrost (największy stwierdzono w Dadaju), w jednym akwenie (jez. Komorze) nie zanotowano zmiany. Miesięczne ekstremalne wahania lustra wody wyniosły od -7 cm w Morzycku do +6 cm w Dadaju. Strefę wody średniej posiadało pięć jezior, wysokiej – cztery, niskiej – trzy. Największe przekroczenie stanu średniego odnotowano w Powidzkim (67 cm), a w pozostałych akwenach, gdzie stwierdzono przekroczenia, były one dużo niższe (poniżej 19 cm). W stosunku do stanu wieloletniego, średniego dla wszystkich zbiorników, aktualny stan układał się powyżej wieloletniego o blisko 3 cm, w porównaniu do wartości czerwcowej nastąpił jego lekki wzrost (o około 2 cm).

W poszczególnych zbiornikach sytuacja przedstawiała się następująco: w siedmiu jeziorach stany bieżące były wyższe od stanów wieloletnich, a w pięciu sytuacja była odwrotna. Największe odchylenie od stanu wieloletniego odnotowano w jeziorze Powidzkim (-77 cm), a w pozostałych jeziorach przekroczenia były dużo niższe (maksymalnie ± 38 cm).

W zakresie temperatury wody w jeziorach, to w obrębie temperatur średnich (a także pozostałych temperatur charakterystycznych) w przeważającej większości jezior nadal panowała tendencja wzrostowa temperatury wody. Średnia miesięczna temperatura mierzona przy stacjach hydrologicznych wyniosła w lipcu 20,7°C. Wartość ta jest wartością średnią dla wszystkich jezior i na nią złożyły się temperatury notowane w poszczególnych akwenach.

W zestawie dwunastu monitorowanych jezior temperatura średnia minimalna wyniosła 18,9°C (Raduńskie G.), a temperatura średnia maksymalna 22,1°C (Sławskie). Temperatury średnie wyższe od 22°C stwierdzono w dwóch jeziorach (Sławskie i Morzycko), a wyższe od 21°C w kolejnych dwóch. Temperatura średnia wody wzrosła niemal we wszystkich zbiornikach, a najbardziej w Rajgrodzkim (o 1,1°C). Dobowe ekstremalne temperatury zmierzono w jeziorach: Sławskie (26,8°C; 1 VII) i Dejguny (15,6°C; 10 VII). Jeziora położone na Niżu były niewiele cieplejsze od tych położonych w pozostałych rejonach Polski.

Średnia przezroczystość wody wyniosła 3,0 m i była niższa od ubiegłomiesięcznej o 1,3 m. W porównaniu do sytuacji w ubiegłym miesiącu., obecnie zanotowano spadki w prawie wszystkich akwenach – wyjątkiem były jedynie jeziora Powidzkie i Sławskie. Najwyższą wartość widzialności krążka Secchiego zmierzono w wodach jeziora Powidzkiego (6,2 m), a najniższą w wodach Sławskiego (1,3 m).

W lipcu stratyfikacja termiczna jezior była już bardzo wyraźna. Temperatura wody w całym pionie pomiarowym wzrosła we wszystkich kontrolowanych akwenach. Średnio w każdym badanym zbiorniku zanotowano jej wzrost o 0,7°C w porównaniu do ubiegłego miesiąca, a temperatura średnia wyniosła 9,8°C. W całym pionie głębokościowym najniższą temperaturę, wśród wszystkich jezior głębokich, zmierzono w Raduńskim Górnym i Morzycku (po 8,8°C), a najwyższą w Bachotku (12,7°C). Z kolei w epilimnionie wszystkich jezior, najwyższą temperaturę zmierzono w jez. Ostrowite (23,4°C) (ale tylko w wodach przypowierzchniowych, do 1 m głębokości). Generalnie temperatura wody w epilimnionie oscylowała wokół wartości 20°C, a średnia miąższość tej warstwy wahała się wokół kilku

metrów. W porównaniu do pomiarów czerwcowych, w warstwie tej, temperaturę wody zdecydowanie wyższą odnotowano w pięciu akwenach, a mniejszy wzrost zarejestrowano w pozostałych pięciu. W wodach leżących poniżej, tj. w warstwie metalimnionu, zanotowano największy w pionie pomiarowym spadek gradientu termicznego. Zazwyczaj wynosił on do 1°C na pojedynczych metrach głębokości, jednakże w Jez. Powidzkim, między 9 a 10 metrem głębokości zmierzono jego największą wartość, bo aż 7,1°C/mb. Miąższość metalimnionu wynosiła zazwyczaj ok. 4-5 m. Z kolei w hipolimnionach badanych jezior temperatura wody, w porównaniu do czerwca, zasadniczo nie uległa zmianie – średnio wynosiła około 7°C, a jej maksimum wynoszące powyżej 9°C zmierzono w górnych częściach warstwy wielu jezior. Minimalną temperaturę hipolimnionu zarejestrowano w Jez. Rajgrodzkim (4,5°C). Miąższość tej warstwy była znaczna i zazwyczaj wynosiła kilkadziesiąt metrów, największa była w najgłębszym jeziorze - w Morzycku, i wynosiła tam około 50 metrów.

Pod względem natlenienia wody sytuacja była typowa dla pełni lata: w epilimnionach wszystkich jezior nastąpiła jej stabilizacja na wysokim poziomie (10 mgO₂/dm³, maksymalnie zmierzono 11,9 mgO₂/dm³). Z kolei, w warstwie leżącej poniżej epilimnionu tj. w metalimnionie, stwierdzono gwałtowny spadek natlenienia: od ok. 10 mgO₂/dm³ do kilku mgO₂/dm³. W trzech jeziorach (Bachotek, Jasień i Ostrowite) spadek ten był jednak dużo poważniejszy i na granicy metalimnionu i hipolimnionu stwierdzono nawet 0 mgO₂/dm³. Wśród wszystkich jezior stratyfikowanych, największy spadek natlenienia, zmierzono w Bachotku – pomiędzy 6 a 7 m głębokości i określono go w wysokości 7,6 mgO₂/dm³/m. Zazwyczaj spadek ten był dużo niższy i tlen w dolnej strefie metalimnionu często wynosił kilka mgO₂/dm³/m (za wyjątkiem wspomnianych wyżej jezior). Generalnie w hipolimnionach większości jezior wraz ze wzrostem głębokości następowało powolne zmniejszanie się zawartości tlenu rozpuszczonego w wodzie (do 3,2 mgO₂/dm³, jez. Dejguny), tym niemniej w kilku akwenach przejściowo zarejestrowano wzrost natlenienia wody, np. w Rajgrodzkim. Strefy beztlenowe lub strefy posiadające niewielką ilość tlenu rozpuszczonego zarejestrowano w pięciu akwenach i były to przede wszystkim jeziora Jasień, Bachotek i Ostrowite oraz w dużo mniejszym stopniu w Rajgrodzkim i Dadaju. W pozostałych pięciu jeziorach stratyfikowanych nie odnotowano stref beztlenowych. W całym pionie pomiarowym średnie natlenienie we wszystkich kontrolowanych akwenach obniżyło się i wyniosło 3,8 mgO₂/dm³ (spadek miesiąc do miesiąca wyniósł 1,4 mgO₂/dm³). Najmniejszą wartość natlenienia stwierdzono w Jasieniu (2,3 mgO₂/dm³), a niewiele lepsza sytuacja panowała w Ostrowitym (2,5 mgO₂/dm³) i w Bachotku (2,7 mgO₂/dm³). Z kolei największą wartość natlenienia wody zmierzono w Dejgunach (6,3 mgO₂/dm³). W jeziorach płytkich (Sławskie, Sławianowskie) temperatura wody wzrosła i wzrosła także zawartość tlenu rozpuszczonego. Trzeba tu stale pamiętać, że sytuacja termiczno-tlenowa w jeziorach płytkich jest chwiejna.

Tab. 5.2. Stan i temperatura wody jezior w lipcu 2026

Lp	Jezioro	$\bar{H}_{VII}$ (1981 – 2020)			H_{VII}			Stan wody	ΔH			T_{VII}			ΔT		
		NNW	SSW	WWW	NW	SW	WW		NW	SW	WW	NT	ST	WT	NT	ST	WT
		[cm]			[cm]				[cm]			[°C]			[°C]		
1	Sławskie	145	168	196	180	182	187	wysoki	-2	-2	-1	20,2	22,1	26,8	1,9	-0,1	-0,9
2	Powidzkie	404	459	501	380	382	387	niski	-5	-6	-2	17,9	20,5	25,8	0,8	0,2	-0,2
3	Komorze	116	127	141	114	116	118	niski	-2	0	1	18,9	21,1	24,6	1,6	0,8	-1,0
4	Sławianowskie	158	195	216	192	193	195	średni	4	3	3	18,1	20,8	25,6	1,4	-0,1	-1,8
5	Ostrowite *)	74	95	120	100	102	105	średni	-5	-5	-3	20,0	21,5	24,8	1,9	0,5	-0,8
6	Morzycko	161	190	218	195	199	205	średni	-10	-7	-2	19,9	22,0	26,2	3,2	0,9	-0,8
7	Rajgrodzkie	135	192	249	205	211	214	wysoki	0	2	2	18,2	20,9	26,2	2,7	1,1	-0,4
8	Dejguny	156	176	213	194	198	201	wysoki	-2	-1	-1	15,6	19,0	22,5	0,8	0,8	-3,4
9	Bachotek	165	248	298	265	269	272	średni	-4	-6	-4	18,4	20,6	24,6	1,0	0,1	-1,3
10	Jasień	124	137	152	133	133	135	niski	6	2	0	18,8	20,7	23,8	1,8	0,7	-2,5
11	Raduńskie G.	476	492	510	490	491	493	średni	3	1	0	17,4	18,9	21,9	1,4	0,1	-2,2
12	Dadaj	98	128	186	162	166	171	wysoki	8	6	7	17,9	20,5	25,7	1,6	0,8	-1,2

*) Ostrowite – wielolecie 2005 – 2020

gdzie:

$\bar{H}_m$ - stany charakterystyczne wody w danym miesiącu w wieloleciu 1981-2020

H_m - stany charakterystyczne wody w danym miesiącu

ΔH - zmiany stanów charakterystycznych wody w stosunku do poprzedniego miesiąca

T_m - temperatury charakterystyczne wody w danym miesiącu

ΔT - zmiany temperatur charakterystycznych wody w stosunku do poprzedniego miesiąca

NNW- najniższy stan w danym miesiącu w wieloleciu 1981-2020

SSW- średni stan w danym miesiącu w wieloleciu 1981-2020

WWW- najwyższy stan w danym miesiącu w wieloleciu 1981-2020

NW- najniższy stan w danym miesiącu

SW- średni stan w danym miesiącu

WW- najwyższy stan w danym miesiącu

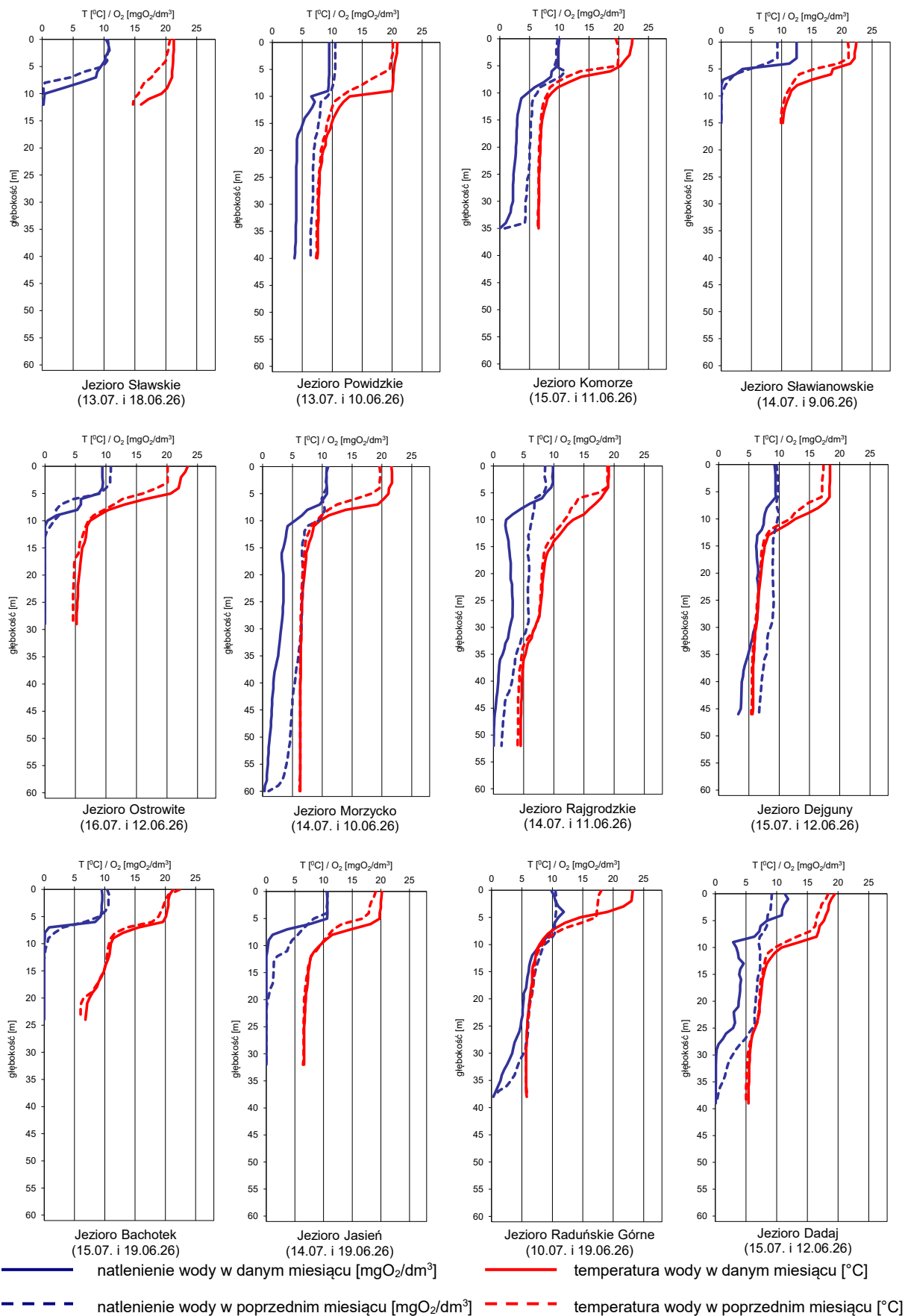
NT - najniższa temperatura wody w danym miesiącu

ST - średnia temperatura wody w danym miesiącu

WT- najwyższa temperatura wody w danym miesiącu

Tab. 5.3. Przezroczystość wody [m]

Lp	Jezioro	Maj 2026	Czerwiec 2026	Lipiec 2026
1	Sławskie	2,1	1,3	1,3
2	Powidzkie	4,0	5,5	6,2
3	Komorze	2,8	4,8	3,0
4	Sławianowskie	2,8	3,6	2,0
5	Ostrowite	6,0	3,8	2,0
6	Morzycko	3,0	7,0	3,9
7	Rajgrodzkie	2,1	4,1	2,5
8	Dejguny	2,7	5,0	3,5
9	Bachotek	3,2	3,3	2,6
10	Jasień	2,6	3,9	2,6
11	Raduńskie Górne	2,5	5,0	4,0
12	Dadaj	1,7	4,6	2,8

Rys. 5.2. Natlenienie i temperatura wody jezior bilansowych

6. Parowanie z powierzchni wody

Rys. 6.1. Lokalizacja stacji ewaporometrycznych

6.1. Parowanie z powierzchni zbiorników ewaporometrycznych zlokalizowanych na lądzie

W lipcu sumy miesięczne parowania z basenów 20 m² na wszystkich stacjach ewaporometrycznych były powyżej średniej z wielolecia. Wynosiły od 100 mm w Borucinie do 131 mm w Kłodzku. Na pozostałych stacjach sumy miesięczne parowania były zbliżone osiągając wartości: 124 mm w Borucinie, 120 mm w Pile i Włodawie, 117 mm w Radzynie. Największe odchylenie od średniej – stacja w Kłodzku (+36%).

Tab. 6.1. Sumy dekadowe i miesięczne parowania z powierzchni wody - basen 20 m² lipiec 2026

Stacja	1981-2025			lipiec 2026					Odchylenie od śr. wieloletniej	
	Max.	Min.	Śr.	I dek.	II dek.	III dek.	Suma			
	mm							mm	%	
BORUCINO	124	63	88	40	27	33	100	12	14	
KŁODZKO ^{a) *)}	129	65	96	54	33	44	131	35	36	
PIŁA	145	62	102	46	36	38	120	18	18	
RADZYŃ	153	63	103	48	31	38	117	14	14	
SULEJÓW *)	164	71	106	57	24	43	124	18	17	
WŁODAWA *)	162	77	111	48	33	39	120	9	8	

^{a)} Wartości max., min. i średnie obliczono dla okresu 1993-2025

*) Stacje włączone do sieci synoptycznej WMO

W tabeli 6.1 podano sumy miesięczne parowania z ewaporometru 20 m². Zgodnie z zaleceniami WMO parowanie zmierzone tym ewaporometrem charakteryzuje średnie wieloletnie, sezonowe, straty wody na parowanie z jezior i zbiorników wodnych średniej wielkości o głębokości średniej w granicach 1,5-5 m i powierzchni zwierciadła wody do 1 km², o naturalnym reżimie termicznym. W celu uzyskania zbliżonych do rzeczywistych miesięcznych wartości parowania z jezior położonych w podobnych warunkach klimatycznych jak przedstawione w tabeli 6.1 stacje ewaporometryczne, zmierzone wartości parowania w poszczególnych miesiącach wymagają skorygowania współczynnikami przeliczeniowymi [R], których wartość zależy od parametrów morfometrycznych badanego jeziora lub zbiornika wodnego.

Tab. 6.2. Przybliżone wartości współczynnika [R] dla zbiorników o różnej głębokości i powierzchni do 5 km²

Obiekt wodny	Głębokość [m]	Wartości współczynnika R						
		V	VI	VII	VIII	IX	X	V-X
Głęboki	$h_{sr} \geq 15$ m	0,61	0,89	0,97	1,05	1,25	1,47	0,96
Płytki	$h_{sr} \leq 5$ m	1,01	1,12	1,14	1,17	1,31	1,41	1,15
Stawy rybne	$h_{sr} \geq 1,5-3,0$ m	1,21	1,29	1,24	1,20	1,13	1,00	1,20

W tabeli 6.3 prezentujemy sumy dekadowe i miesięczne parowania z powierzchni wody w ewaporometrach GGI-3000 (12 stacji). Regułą jest, iż tego typu ewaporometry notują wyższe parowanie w stosunku do basenu 20 m². W lipcu wartości parowania w basenach GGI 3000 mieściły się w zakresie od 66 mm w Zakopanem do 166 mm w Jarczewie. Wartości powyżej średniej z wielolecia zanotowano na stacjach w Borucinie, Jarczewie, Kłodzku, Pile, Sulejowie i Łebie. Na pozostałych stacjach sumy były poniżej średnich z wielolecia. Najwyższe odchylenie od średniej zanotowano na stacji w Zakopanem (-21%) i Mławie (-15%).

Tab. 6.3. Sumy dekadowe i miesięczne parowania z powierzchni wody-ewaporometr GGI-3000 - lipiec 2026

Stacja	2010-2025			lipiec 2026					
	Max.	Min.	Śr.	I dek.	II dek.	III dek.	Suma	Odchylenie od średniej	
	mm			mm				mm	%
BORUCINO	113	62	96	35	34	36	105	9	9
JARCZEW	200	89	146	62	44	60	166	20	14
KŁODZKO	153	97	118	50	35	50	135	17	14
PIŁA	185	81	126	45	48	51	144	18	14
RADZYŃ	208	120	151	53	38	49	140	-11	-7
SANDOMIERZ	178	98	135	49	31	47	127	-8	-6
SULEJÓW	172	80	134	62	37	52	151	17	13
WŁODAWA	208	100	160	50	50	50	150	-10	-6
ZAKOPANE	116	65	84	19	19	28	66	-18	-21
ŁEBA ^{a)}	130	72	108	41	37	43	121	13	12
SUWAŁKI ^{b)}	127	103	115	38	33	36	107	-8	-7
MŁAWA ^{c)}	153	102	130	38	34	38	110	-20	-15

^{a)} Wartości max., min. i średnie obliczono dla okresu 2011-2025

^{b)} Stacja ewaporometryczna od 2024 roku

^{c)} Stacja ewaporometryczna od 2016 roku

6.2. Parowanie z powierzchni jezior

W tabeli 6.4 przedstawione zostały wyniki zmierzonego parowania w ewaporometrze GGI-3000 na czterech posterunkach pływających (tratwach) i zredukowane wzorem. Na stacjach pływających (tratwach ewaporometrycznych) na Jeziorze Sławskim, Rajgrodzkim, i Raduńskim Górnym wartości parowania były poniżej średniej z wielolecia, jedynie na stacji w Buntowie suma parowania była powyżej średniej z wielolecia. Najwyższe odchylenie od średniej zanotowano na stacji w Rajgrodzie (-15%).

Tab. 6.4. Sumy dekadowe i miesięczne parowania (rzeczywistego) z powierzchni jezior – lipiec 2026

Jezioro	Posterunek	2019-2025			lipiec 2026					
		Max.	Min.	Śr.	I dek.	II dek.	III dek.	Suma	Odchylenie od śr. wieloletniej	
		mm			mm				mm	%
Sławskie	Radzyń	187	111	146	56	33	45	134	-12	-8
Sławianowskie	Buntowo	125	101	114	45	38	39	122	8	7
Rajgrodzkie	Rajgród	149	108	137	53	27	36	116	-21	-15
Raduńskie Górne	Borucino	128	91	111	45	27	37	109	-2	-2

***Rozpowszechnianie powyższych danych
wyłącznie
z podaniem IMGW-PIB jako źródła informacji***

**INSTYTUT METEOROLOGII I GOSPODARKI WODNEJ
PAŃSTWOWY INSTYTUT BADAWCZY**

01-673 Warszawa, ul. Podleśna 61

Internet: <http://www.imgw.pl>

e-mail: biuletyn@imgw.pl